proleter

yazarları işçiler ve köylülerdir

İşçilerin Savaşı Çetin Olacak !

bir işçi

"ağalardan topraklarımızı istiyoruz"

yalak köylüleri

köylü kardeş, işçi arkadaş zamanı geldi: 4 Nisan 1968 NATO'dan çıkmanın son günüdür. Türkiye'nin 2. kurtuluş savaşına katıl!

SAYI : 3 15 OCAK 1968 125 KURUŞ

Sosyalizm ve kapitalizm

Sosyalizm, ilkokul sözlüklerinde bile, toplumculuk diye geçer. Yani bütün çarklar halk yararına döner. Toplumculukta toplumun fertleri makinanın esaretinden kurtularak doğaya hükmedeler. Sosyalist bir düzende makina, toplumun daha az emek sarfederek, insan gibi yaşama düzeyine ulaşmasını temin eder. Kapitalizm, sosyalizmin tersine, tam mânasiyle bireyciliktir. Burada toplum geri plânda kalır. Emekçi kitleleri makinanın esiridir. Halkın feryatları makina uğultuları arasında kaybolmaya mahkûmdur. Bireyin kârı uğruna toplum sefalete terkedilir. Zaten kapitalist düzenin esası, özü budur.

GÖKDELENLE YERDELEN...

Yöneticiler Türkiye'de konut meselesinin halledildiğini söyleyedursunlar. Yurdumuzda bini mağaralarda yaşar, bini toprak altında bi ni «Gökdelen» lerde bini de «Yerdelen» lerde...

Sosyalizmde, toplum çıkarları ön plândadır. Toplum yararına aykırı bir eylem lânetlenir. Çünkü toplumun çıkarı tüm fertlerin çıkarını önerir. Oysa kapitalist düzende, toplumun çıkarı, üretim araçlarına sahip olan kapitalistlerin çıkarına aykırıdır.

Örnek olarak bankacılığımızı ele alalım:

Bankalar para ticareti yaparlar. Parası olan para yatırır; karşılığında FAİZ alır yüzde 6 — 7). Papara ihtiyacı olan da bankaya müracaat eder; aldığı para karşılığı FAİZ öder (Yüzde 12 — 14). Bankanın kârı burada, bu para alış — verisindedir.

Kapitalist toplumda bankalar, genellikle küçük esnafa, zenaatkâr ve za toprakliya pek kredi vermez. Halbuki, teşkilâtlanmamış kredi piyasası diye nitelenen FAİZCİ tayfasına kasalarını sonuna kadar açabilir. Kredisi bol olan tefeci takımı da darda kalan fakirleri yüzde 120 fa izle ezer, inletir.

Pekâlâ, madem bankanın işi kredi vermek. Faiz cilere verdiği paradan da aynı faizi alacağına göre, neden doğrudan doğruya halka kredi açılmıyor da tefecilerin elinde fakir — fukara oyuncak ediliyor?

Sebebi basittir bunun.

Diyelim banka 1000 lira kredi verecek. Bunu tefeci ye de verse bir senede 140 lira faiz alacak köylüye de. Fakat doğrudan doğru ya köylüye verse 1140 lira olarak dönecek olan para, tefecinin eliyle 2200 lira olarak bankanın kasasına dönecek. Ve böylece bankanın bir şube daha açmasına senden — benden daha faydalı olacaktır. Fa izciden para almaağ mahkûm edilerek, satın alma gücü ister — istemez) düşen köylünün ezilmesi, bir kaç bankerin insafına bırakıldığında elbette ki sömürü düzeni son katresi ne kadar emme basma tulumbası gibi işleyeeck tir.

Şimdi sorarım size EY EMEKÇİLER...

Bir kapitalist olan banker, bankaların millileştirilmesini ister mi? Elbette ki istemez. Bu sömürü düzenini sürdürmek için, ekonomik gücü elinde tuttuğu gibi, politik gücü de elinde tutmak isteyecek ki iktidar elinde olsun. Millet Meclisinde çoğunluğu sağlasın ki, kendi çıkarına kanunlar yapsın.

Bankaları bir örnek olarak aldım. Yoksa ki sömürü düzeni salt bankacının işi değildir. Öyleyse, bütün sömürücüler elele verecek, bu düzenin hırsız düzeni olduğunu, kapitalizmin sömürüye dayandığını gözlerimizden saklıyacaklar, saklamaya çalışacaklardır. Ezilen emekçilerin iktidarı demek olan sosyalizmin, Toplumculuk olduğunu bile bile, dinsizlik imansızlık diye anlatmaktan çekinmiyeceklerdir.

Fakat toplumu uyutmak sonsuza dek sürmez. İşçi — köylü uyandı. Ezilmekten hor görülmekten usandık. Artık kurtuluş yolunu arıyoruz. Ve de tek çıkar yol olarak, iktidarda bizim de söz sahibi olmamız gerektiğini öğrenmiş bulunuyoruz. Yoksa ki, emekçilerin dışında emekçiyi başkasının düşüneceğine inanmak saf dillikten de öte enayilik olur.

Sıvacı Mehmet TUNCER

Proleter ne demektir

Proleterya

Bu soygun devam etmez sürüp gitmez bu talan
Halk bir kez uyandı mı iş görmez artık yalan
Rahat edemez olur her gün yüz binler çalan
Uyanan insanların hak arayışı pektir
Proleterya demek işçi, köylü demektir.

Vermeyeceğiz artık Amerikaya toprak
Ne yabancı sermaye ne imtiyaz ne bir hak
Ne gazozlu kalkınma, ne de yırtılan bayrak
Bizi köle sananlar ya beygir ya köpektir
Proleterya demek işçi köylü demektir.

aKpitalist yolla da kalkınırız diyorlar
Hele zengin çoğalsın artacak hız diyorlar
Bu vatanın sahibi biziz yalnız diyorlar
Yalana karnımız tok kurtuluş yolu tektir
Proleterya demek işçi köylü demektir.

O tek kurtuluş yolu sosyalist olan yoldur
İleriye, doğruya giden her adım soldur
Komünist diyenlere tek sözümüz defoldur
Gayemiz soyulmayan çalınmayan emektir
Proleterya demek işçi köylü demektir.

Bir ülke işçi köylü uyandı mı kurtulur
Ağa patron baskısı işkencesi son bulur
Soygunsuz sömürüsüz mutlu düzen seçmektir
Kurtuluş meclislere kendimizi seçmektir
Proleterya demek işçi köylü demektir.

Proleter, emeğini satarak geçinen ve emeğiyle toplumun tüm değerini yaratan insandır.

Şapkacı Şıh Müslüm Babacan

DİLEKÇE

1967 senesine ait olaıak aidat borcumdan bakiye kalan 26 liramın 15.12.1967 tarihine kadar derneğimize ödenmesini, ödemediğim takdirde 507 sayılı Esnaf ve Küçük Sanatkârlar Kanunun 5. maddesine istinaden icra yolu ile tansili cihetine gidileceği tarafıma tebliğ edildi.

Mezkûr dernek kurulurken bana müracaat edildiğinde üye olmayı reddetmiş ve üyeliği kabul etmemiştim. Benden daha sonra şahsi dostum olan Necip Oğuz kurdukları derneğin para bakımından zorluk çektiğini hiç olmazsa bağışta bulunmamı istemişti.

Bağış ile aidatın ayrı konular olduğunu bildirdiğimden bir kereye mahsus olmak üzere der neğe bağışta 25 lira) bulundum. Üyesi olmadığım ve hiçbir şekilde üye fişi doldurup imzalamadığım bir derneğe aidat vermem usulsüz olur.

Vatandaş ve esnaf olarak alâkam olmuyan bir derneğe zorla üye kaydedilmem ve aidat ödemek zorunda bırakılmam Anayasa ve diğer kanunlar hükmüne göre yersizdir Kısacası derneğinizin üyesi değilim ve hiç bir zaman için de üye olmadım. Zor kullanmak sebebiyle de beni üye kaydetmeniz ve rızam hilâfına benden para tahsil etmeniz veya bu uğurdaki çabanız yersizdir. Red deder ve kaydım varsa silinmesini dilerim. 1.12.1967

Demirci İmam Sürat

Not :
Bağış, olarak aldığınız 25 liramın da makbuzunn kesilerek adresime yollanması gerekir

PROLETER

İŞÇİ VE KÖYLÜNÜN AYLIK DERGİSİ
BİLİMSEL TOPLUMCU POLİTİKA İZLER

3

15 Ocak 1968
125 Kuruş

Haberleşme Adresi : P.K. 258 — Adana

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü: Necip Akan * Bu sayda sorumlu Müdür: Fazilet Dokuyucu. * Yönetim yeri: Adana, Döşeme Mahallesi, 130 Sokak No. 19/6 * Ankara — Ulusal Basımevi'nde dizilip basılmıştır. Abone koşulları: 6 aylık 5 lira. Abone bedelleri PTT pulu olarak veya PTT havalesi ile gönderilebileceği gibi, Adana Merkez Ziraat Bankası 16890 hesap numarasına da yollanabilir. Bu son halde abone bedelinin gönderildiği haberleşme adresine bildirilmelidir.

Şenlendirdiğimiz kıravga toprağımız vardı, onu da ağa elimizden aldı köyden sürüldük.. ve perişanız..

Şenlettiğimiz yer söğüt, kavak ve zerdali bahçesi

Köylü Hacı Yağmurlu ve otuz nüfus

Dedelerimizden kalma mirasımız vardı, onu ağalar aldı. Ondan sonra biz köyden sürüldük. Halen reçberlik yapamıyoruz.

Bundan on sene evvel ağa bize dedi ki sizler bizim emektarımızsınız. Ağa dedi ki köyün iki kilometre doğu tarafında bir arazi var. Bu arazi üçüncü köyün merası, yani tapusuz bir arazidir. Ağa dedi ki buraya üçüncü köyün davarı yayılmadansa gidin orayı tarla yapın. Su çıkarın ev yapın, orada barının. Bu söz üzerine gittik orayı şenelttik. Onbin söğüt ve kavak ve zerdeli dikip bahçe haline getirdik. Bu hal deyken ağa vefat etti.

Ağanın oğlu avukat Kemal Soyar geldi yalvardı. Bu mülke vereseler el koyacak, hemen sen fiyatı değer değmez bu mülkü sat. Bu mülkü sattıktan sonra bundan bize bir kuruş bile vermedi. Bizi o kadar emeğimizden mahrum bıraktı. Bana dedi ki bundan sonra ben kendim avukatım, vereseler değil Allah gelse benden bir şey öğrenemez Tekrar berideki boş araziden yetiştir dedi. Ben de gene söğüt kavak diktim. Beni yanına istedı Ben de gittim. Dedi ki senede bana beş bin lira verin, kendi aramızda bu kalsın başka vereseler duymasın. Ben beş bin lira verdim ve senet istedim Bana dedi ki ben şimdi senet versem şimdi vereseler duyar bu işi bana yaptırmazlar. Bu iş kendi aramızda alım satım olsun. Sekiz seneye kadar bakım yaparsanız kavak ve söğüt göze görünür. Ben bunun üstüne hükümet tarafından bir keşif çıkarırım ben bu arazinin parasını bankadan çekerim siz toprak sahibi olursunuz. Sizlere ben bir babalık etmiş olurum.

Bu bizim hâdise iki sene devam etti. 1965 milletvekili seçiminde biz İşçi Partisine oy kullandık. Avukat efendi duydu. Kendisi traktör şöförüne talimat vermiş. Şıhmemede deyin ki tarla felhenleri biz sürek. Sürdükten sonra para almayın, ben kendisini araziden sürdüm. Biz de bunu duyduk kendisinin traktörüyle sürdürmedik. Bu felhenleri ektik ve ektikten sonra yedi köyden ağa adam toplamış. İkiyüz dönüm nohut ve arpa ekilmiş ekinlerimizi sökmeye teşebbüs etti. Biz evde yatarken traktörle ekinlerimizi sökmeğe başladılar. İki tane çocuk biri onaltı ve onyedi yaşında bir de hafız evde idi. Bu hafız kendilerine yalvarmıya getti. Yalvarırken dediler ki sen buralarda ne geziyorsun. Hafız dedi ki avukat ağanın yanına gidip yalvaracam. Dediler ki sen ağayla konuşacak adam mısın. Hafız da dedi ki heye adamım. Vay dediler küfürler edip hafızı dövdüler. Bu iki çocuk hafızın bu halini görmüştü ve kaçıp gettiler. Namusunuz yok mu. Bir hafız adamı otuz adam dövüyor. Ağa tarafından dediler ki daha üstümüze gelen var. Ağa dedi sakın deprenmeyin dedi. O zaman elli yerden ateş ettiler. O sırada Nizib'e geldik. Kaymakamlığa gettik. Elimizde dilekçe olduğu halde kaymakam hasta üç gün gelmedi. Ondan evvel dilekçeyi tekrar kâtibine verdik. Kâtip vazifemiz değil dedi dilekçeyi geri çevirdi. O zaman köy ağası dedi ki siz şikâyet ettiniz ne öğrendiniz dedi ve karımıza sövdü ve ben bu köyün ağasıyım dedi.

O gece oturduğumuz evin direklerini söktürdüler. Direkler sökülürken biz uyuyorduk. Çoluk çocuk toprak ve taşın altında kaldık.

Evimiz üstümüze yıkıldıktan sonra çoluk çocuğu toplayarak tekrar kaymakama geldik. Tekrar kaymakam gene dairesine gelmedi Bizler otuz bir nüfusu toplayıp kaymakamın evinin önüne geldik. Ağlayıp sızlaştık. Kaymakam kafasını dışarı uzattı. Cehennem olun da gidin. Cehennem olun gidin diyen kaymakam idi. Biz de o zaman otuz bir nüfus valiye gittik. Vali muavini jandarma kumandanını gönderdi. Jandarma kumandanı beni taksiye almak istedi ve kaymakam gelip beni arabaya koymadı. Doğru köy ağasının yanına gettiler. İki saat sonra yıkılan evlerimizin keşfine geldiler.

Kaymakam bey hani ölmüş adam var mı dedi, ölmüş adam yok dedim. Çocuklarımızın çoğu yıkılan evin altında kaldı yaralandı dedim. O zamana kadar kaymakam dedi ki hani kurşun yarası.

Bizim çok kurşundan fazla yaramız var. Çünkü birisi birine dese gelip evini çöktürtecem dese ve o zaman çöktürtse. arazi ekinlerimizi söküp atsa bizce kurşun yarasından çok acıdır. Kaymakama böyle dedik

Karakol kumandanı ağayı getirtip sordu: Ne böyle yaptın? Ağa dedi ki ben yapmadım. Kaymakam bize dönüp dedi ki siz bu ağaya iftira edisiniz. Kulluk edin ağanın yanında. Biz de yapmazık dediler.

Bu yüzden köyden sürüldük. Köyden sürülmemizin sebebi kıravga araziyi şenlendirmemiz idi. Köyden sürüldük ve şimdi perişan bir durumdayız.

Gine Bozkırlar önündeyiz...
«Çermik Haraba mezramından ağların attığı köylüler»

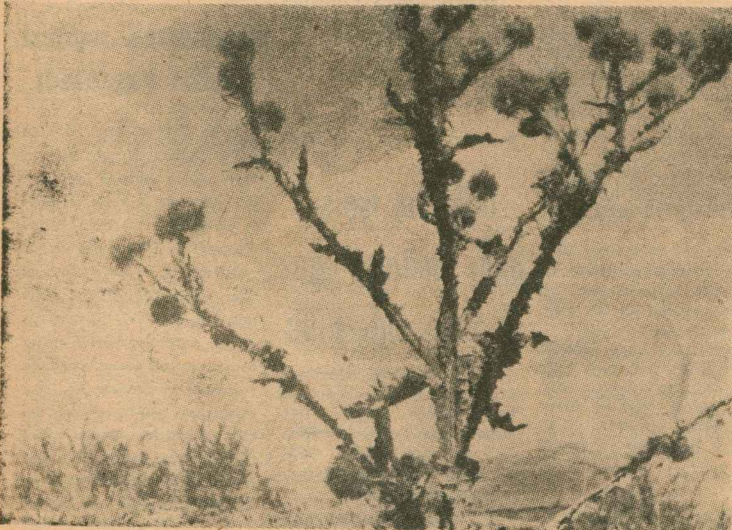

Burayı şeneltmiştik..

Grevdeki bir işçi konuşuyor :

işçilerin kavgası çetin olacak

Gelişmekte olan işçi toplumu, emeği ile yaşayan emekçiler sömürülerek haksızlığa uğradığının bilincine varmıştır. İnsanca yaşama özgürlüğüne bütün gücüyle halk kitleleri savaşıp sahip olacaktır. Kompradorlar haklara karşı haksızlığın geri görüşleri ile yüksek kârları oluşundan çalışanın emeğini çalmışlar, emeğinin karşılığını ödememişler, kötü şekilde halkın arasını açmışlar ve düşünce biçimlerini açıklamamışlar, kârları gereği..

TBMM. işçilerin dâvalarını çalıştıranlar lehine çözümlemekte, ağır iş kanunlarını kısım kısım çıkarmakta ve diğer yollarla da kendi sınıflarının çıkarlarını kollamaktadırlar. Çıkan kanunlarla işçi sınıfını bilinçlenip kendilerine karşı gelmelerini engellemek amacıyla işçi sınıfını gerçekte olmayan bir takım bölmelere tabi tutuyorlar. Oysa hiçbir güç işçi sınıfını böylesine sömüren ve bölen egemen sınıflardan yaptıklarının hesabını sormalarına engel olamıyacaktır. İşçi sınıfı kavgasını verecek ve emeğinin karşılığını en iyi şekilde almasını sağlayacak bazı teorilerin uygulanmasını gerçekleştirecektir.

İşçi — köylü sınıfının kuracağı sosyalist toplumda bir takım sabotajcı ve yamakların yeri olmayacaktır. Kapitalizmin bugün ilginç görünen yanları toplumdan silinecektir.

Sosyalizm diğer fakir ülkelerde tek kalkınma ilacı olmuştur. Kapitalizm de çalışanlar gerici gösterilmiş ve alabildiğine sömürülmüştür. Kapitalizmin emekle ilgisi yoktur. Bu olmayış haksızlık, öz gürsüzlük, kanunsuzluk toplumun büyük bir bölümü için (işçi — köylü) almış yürümüş yani kapitalizmde eşitsizlik hâkimdir. Çalışan halk kitleleri kapitalizmi yıkacak yerine özgürlüğün ve insanca yaşamanın kavgasını ederek sosyalizmi kuracaktır.

Çalıştıranlara toplum yararına olacak işlerle ilgilenmişler işçiye iyi neticeler sağlayacağından karşı gelmişlerdir bile. Sermayenin işçinin emeği ile üretimde çalışmanın kârı iş gücü ile sağlanır. İşçinin sarfettiği iş gücü emeğinin değerini sağlamaz. Aynı şekilde toprakla uğraşanların toprakları ya yoktur ya da çok azdır. Bunun için az mahsul elde edecektir. Bu sebeple topraklı olmayanlar şehirlere gelirler gelirler kimi iş bulamaz kimi bulur ama çok az bir ücret le çalışır. Fakat Türk emekçileri artık sömürüldüğünün farkına varmıştır. Mücadelesi çetin de olsa devrimini başaracaktır.

Yaşasın Proleterya
Yaşasın Türkiye.

Bahri YILAR
(Halen Grevde bulunan bir kimya işçisi)

Haydi git bir daha buraya gelme dediler

Ali Oğlu Mehmet Tektek

Benim nüfus kaydım Karkamışta. Nizip'e kaydımı getirmek için Nizip nüfus memurluğuna müracaat ettim; «Benim Karkamış'tan kaydımı buraya getirmek istiyorum» dedim. «Senin fıstık parçan, apartman, tarlan varmış» dedi. Ben de oturacak evim bile yok dedim. Öyleyse Nüfus kaydımı buraya getiremezsin dediler. Ben de fakir olduğum için bu işle uğraşmaktan vazgeçtim.

Ben Nizip Ülfet Fabrikasında çalışıyorum, bir çocuğum oldu, onunda kaydını yaptırmak için Nizip Nüfus memurluğuna gittim. Doğum kâğıdını verdim. Bana «Karkamış'a sen mi gideceksin yoksa biz mi gönderek?» dediler. Ben işçi olduğum için «Siz gönderin» dedim. Öyleyse bir ay sonra «gel» dediler. Bir ay sonra gittim. Daha «gelmedi» dediler. Bir ay sonra yine gittim. Bu sefer de «Elimizde nüfus cüzdanı yok» dediler ve yine bir ay sonra gel dediler. Bu sefer de bana eskiden vermiş oldukları numarayı istediler. Ben de dört ay nasıl saklayım yitirdim dedim. Bunun üzerine bana «Haydi git. Bir daha buraya gelme» dediler.

Güneydoğu bir cehennem; bu cehennem, bu cennet bizim...

İşçi Erdoğan Mühürcüoğlu

Kırışmış alınlar, insanlar vardı doğuda... Ezlimiş ışıksız gözlü insanlar... Bir unutulmuşluğun bir hatırlara gelmemişliğin ateşi kavurur geçer yüreklerini, İman dolu yüreklerini...

Dünya kurulalı beri Türkiye'nin doğusunda bir ayrı hayat yaşanır, Batıdan apayrı bir hayat...

Ben epey şehir gezdim doğuda, kasabalara hattâ köylere kadar uzandım. Kerpiç evler gördüm, çamur yollar gördüm, şiş karınlı çıplak ayaklı çocuklar...

Tarlalarda çapa işleyen kızlar vardı, ekin biçen delikanlı ihtiyarlar...

İki kaşık tarhana ile akşamadek orak sallıyor insanlar, ya da iki kaşık bulgur.

Ellerini semaya açmış yerlere kapanan bir köylü alayına rasladım. Yerlere sürünüyorlardı, ağızlarda binlerce aminler son radan bunların, yağmur duasına çıktıklarını anlattılar bana.

Doğuda insanlar yaşıyor du ama yaşamanın başka çeşidi: Nefes almak ve vermek...

Mezepotamya'yı düşünüyorum, ilk çağ Türklerini yaşayışlarını hayatlarını.. cidden durumu çok acı doğunun, Mezepotamya'dan farksız Kasden eğitilmemiş, eğitilmeleri ile sömürü düzenine karşı duracaklarından korkulmuş insanlar vardı.

Güney Doğu bir cehennem. Bu cehennem bu cennet bizim.

«Şiş karınlı çıplak ayaklı ayaklı çocuklar...»

Partal minder üstünde

40 gündür hasta
Makinist Ahmet Usta
Başucunda duruyor
Aksaçlı genç karısı
Diyor:
Doktor da gelmiyor
Gelse de...
Tutuluyor sözleri
Takılıyor gözleri
Partal minder üstünde
Ak bir yama gibi duran
Yapılmamış reçeteye.

YAPI USTASI HASAN ONARICILAR

Saf tutalım

Eğitmen Haydar Maho

Köyüm Hançerli. Akçadağ'a 10 Km. uzun süre köyün muhtarlığını yaptım. Eski eğitmenlerdenim. Yani köyün derdini bilirim. Köyün derdi oldum olası bitmek tükenmek bilmez. Köylük yerin derdi bin tür lü. Sözü uzatmıyalım:

1966 yılında köyümüze, Kellere yol yapılması için etüd yaptılar. Ölçtüler, bitçiler, taş diktiler, kireç lediler, kazık çaktılar. 1967 yılında yapılsın diye köy den akaryakıt parası istediler. Acele yatırın, yatırın ki yolunuza erken başlansın, yoksa başka tarafa gidecek.» dediler. İyi dedik. Gece demedik, gündüz demedik istedikleri parayı hemen tedarik edip bankaya yatırdık. Kellerliler de öyle yaptı.

Sonra sonra bize beklemek düştü. Zati Osmanlı devrinden beri bekledik, Cumhuriyet kuruldu bekliyoruz. Bize göre Köy İşleri Bakanlığı kuruldu, gene de bekliyoruz.

Bu her iki köy 1965 seçimlerinde oylarını TİP. e verdiler. Ondan bu iki köyün yolu yapılmıyor. Olanca mesele burada. Yoksa neden yapılmasın. Şu devirde bir sözle koca koca işler yapılıyor da bir yola bir grayder, dozer sokmak işten değil.

Biz köylü kısmı olarak gayrı uyanmaya başladık. Yaşantımızın kaç kuruş ettiğinin hesabını yapmaya başladık Kimler deveyi hamuduyla yutuyor, kimler karın doyurası ekmek bulamıyor, kimler işsiz. kimler kayırılıyor, kimler sürünüyor, kimlerin işi tıkırında, «kimlere göre bu düzen» hesabını yapmaya başladık. Yapıyoruz, yapacağız.

Köylü, işçi kardeşler,

Yüreklice haklarımıza sahip çıkalım. Demokratik yönetim halkın denetimi dışında olamaz. Olmayacak ta. Saf tutalım. Ağırlığımızı koyalım.

Dokuma işçisi Hacı Mehmet oğuz iş kazasında öldü

Konya Ereğlisinde Sümerbank pamuklu sanayi müessesesinin dokuma kısmında çalışan Hacı Mehmet Oğuz, dokuma tezgâhının yatağından fırlayan mekiğin boyun şahdamarına çarpması sonucunda ölmüştür.

Hacı Mehmet Oğuz, Ereğli'nin Yeni köyünde doğmuştu. Evliydi. Beş çocuğu vardı.

Sümerbank işçileri Bildiri yayınladı

Konya Ereğlisi Sümerbank Pamuklu Sanayii Müessesesinde çalışan işçiler adına 15 işçi, işveren müesseseye karşı yayınladığı bildiride: «Bu milli kurum müdürün çiftliği değildir. Şu husu kafasına iyice yerleştirsin ki,bu kurum büyük Türk milletinin ve bizimdir. Biz hiç bir şekilde müdürün keyfine uygun olarak canımız kadar sevdiğimiz kurumumuzu verimsiz ve huzursuz hale getirmeyeceğiz. Bu kişi sorumsuzca «Benim arkam kuvvetli, ben istediğim gibi hareket ederim gibi modası geçmiş gülünç sözlerle bizi hak bildiğimiz yoldan korkutup döndüreceğini sanıyorsa sadece güleriz.

Nazım Hikmet

Kurumuş cevİziçi gibiydi köylünün yüzü

«Kurumuş ceviz içi gibiydi köylünün yüzü..»

Giritli Cemil Bey girdi Borsa salonuna.
Uzun kıvırcık saçlı, sivri sakallıydı Cemil Bey,
Çenesindeki yara yerini saklıyordu sakalı.
Gözleri kuş gözüne benziyordu:
yuvarlak
ve hemen hemen akları yok gibi.
Cemil Bey tatlı Girit şivesiyle korkunç dedikodular yapar
katardı ortalığı birbirine.
Validen tahsildarına
Koyunzadelerden mahalle bakkalına kadar
Bütün bildikleri hakkında mahrem dosyalar tutardı:
aylık vukuatlarını kaydeden muntazam dosyalar.

Cemil Beyin un ve çeltik fabrikası vardı
ve idare meclisi reisiydi Giritliler Şirketi'nin.

Zahire Borsasının salonu doldu ağız ağıza.
Parmaklığın bu yanında, masalarında «ağalar»,
vilâyetin beş büyük efendisi,
kâtipleri ve simsarları,
ve maşadan masaya birbiriyle şakalaşır
ve kaşlarının altında düşmandılar birbirine.
Parmaklığın ötesinde yürüklerle köylüler,
hâlâ ayaktaydı çoğu...
Mırıl mırıl bir şeyler konuşuluyor
fakat o kadar çokinsan mırıldıyor ki
uğulduyor salon.
Koyunzade Şerif Bey bağırdı o tarafa:
«— De ha, susun be,
kafamızı şişirdiniz.»

Sustular
ve salonda ses kalmadı Ali Çaviş'in çocuk, zenci kahkahası
ve komiserliğin daktilo tıkırtısından başka.
Her şey hazır.
Toprak Mahsulleri Ofisi şefinin gelmesi bekleniyor.

Bitişikte Toprak — Ofis'de, ofis şefi Kemal Bey
köylü Ahmet'le konuşuyordu.
Kurumuş ceviz içi gibiydi köylünün yüzü
ve kederle boyuna gülüyor gibiydi.
Delikanlıydı Kemal
ve ilk memuriyetiydi bu.

Kararnamesi mucibince Koordinasyon heyetine
hububatın yüzde otuzundan yüzde yetmiş beşine kada
(İstihsalin miktarına göre:
% 30 — 50 — 75.)
Toprak Mahsulleri Ofisi'ne satılıyordu.
Geri kalan miktar istenilirse satılmayabilir.
ama satılırsa yine Toprak Ofise.
Köylüler ve yürükler yüzdelerini Ofis'e sattıktan sonra
geri kalanı «ağalarına» götürüyorlardı,
ve «ağalar» Borsa kanalıyla devrediyordu bunu Ofis'e
ve bu, çileden çıkarıyordu Kemal Beyi.
İşte yine bu işi konuşuyordu köylüyle Kemal:
«— Yüzde otuzunu Ofis'e verdin,
mecburi.»
«— Verdik beyim, mecburi.»
«— Kaldı yüzde yetmiş.»
«— Kaldı.»
«— Onu Ofis'e getirip satmazsın.»
«— Satmam.
«— Kime götüreceksin?»
«— Koyunzadelere.»
«— Ama, Koyunzade de onu getirip bize satacak
başka yere satamaz,
mecburi.»
«— Sana satacak, beyim, mecburi.»
«— Bana değil, Ofise.»
«— Öyleyse niye Koyunzade'ye götüreceksin,
Herize yüzde iki komisyon da vereceksin sırtından,
simsara da yüzde bir,
ölçek hesabın ıda kat,
kantar dalaveresi de ayrı.»
Köylü güldü;
sonra çekinerek
sonra, cesaretle konuştu:
«— İş kantarda ya,
noksan çekiyor sizin kantar.»
Kemal Bey baktı köylünün yüzüne:
«— Demek noksanlık onlarınkinde değil
bizimkinde.
Yüzde otuz alırken de mi eksik yazıyoruz?»
«— Yok, o zaman fazla.
Hükümetsiniz, beyim,
hükümet zarara sokar mı kendi kendini?»
Kemal güldü:
«— Demek bizim kantar..»
Boyunu büktü ve kurnazca fısıldadı:
«— Bozuk.»
«— Kim demiş?»
«— Herkesin dediği,
kıllı yüreklerin bile.»
«— Senkantardan, yazıdan anlar mısın?»
«— Anlamam.»
«— Yürükler anlar mı?»
«— Ne gezer,
Allahın çobanı herifler.»
«— Öyleyse kantardan, yazıdan anlayan kim?»
«— Ağalar:
Mustaaf Bey, Ali Çaviş, Koyunzade Şerif Bey,
ağalar tekmil.
Onlar kantardan da, yazıdan da anlar...»
Kıpkırmızı oldu Kemal:
«— Demek bu propaganda onların başı altından çıkıyor.
Eşşoğlu eşşekler.
Umum Müdürlüğe yazacağım.»
Köylü ürktü,
şaşkın baktı yüzüne Kemal'in,
İlk defa duyuyordu bir hükümet adamının ağalara sövdüğünü.
Kemal sordu:
«— Koyunzade'ye borcun var mı senin?»
Köylü tereddüt etti cevap vermeden önce.
«— Söylesene var mı?»
«— Var, iki yüz bankonot kadar.»
«— Ziraat Bankasından niye almadın?»

(Devamı Sa. 15 de)

Hâkim sınıfların afyonlama yolları

İŞÇİ HASAN ALTINYÜREK

Bir avuç hâkim sınıfın padişahlar gibi yaşaması nasıl oluyor da emeğiyle yaşayan büyük halk kitlesinin gözünden kaçıyor, her şey göz önündeyken farkına varılmıyor. Bildiğimiz gibi hâkim sıfın halkın dikkatini başka yönlere çekiyor, mücadeleden alıkoyuyor. Biz de silâhlarını tanırsak onlarla daha iyi mücadele ederiz.

İşçiyi, çiftçiyi tevekkele itmek ve bu adaletsiz hayatın yukarıdan idare edildiğine inandırıp, öbür dünyada daha iyı yaşama vaat edip, işçiyi avutma ve bugün kızdıklarının cezasının öbür dünyada verileceği için kızmama. Başına gelen felâketleri alın yazısına bağlayıp sebep olanlar kızmama. Meselâ. Çocuğu ölen bir adam kendini şöyle avutuyor; «Sübyan günahsız gitti öbür dünyada melek olacak», «Kimbilir dünyada başına ne gelecekmiş, takdirii ilâhi» filan giib, çocuğunun ölümüne bazan seviniyor.

Bir gün zengin olmaya inanmak, çalışmadan para kaaznacağına inanmak. Bu uyutma yolunu da halkın kendi parasıyla görii yor. Meselâ: Toto, milli piyango, banka ikramıyeleri, hazine bulmalar, birdenbire fakirin başına talih kuşu konması, fakir kızın zenginle evlenmesi, zengin kızın fakir erkekle evlenmesi, her yerde işledikleri konulardır. Gazeteler fakirlerden Toto ve Piyangoda kazaannları hiç kaçırmazlar. Büyük trajı gazetelerinde yazarlar, boy boy resimler basarlar. Halk ya spor totonun pazar akşamını bekler ya da ay başında çekilecek piyango kurasını. Hayaller kurar, evler yaptırır otellere sahip olur.

(Devamı Sa. 15 de)

Bağımsız Demokratik Türkiye Sosyalizmine evet

ŞAPKACI ŞIH MÜSLÜM BABACAN

Bir siyasi parti yurt ve dünya olaylarına getireceği çözüm yolunu kendi program, tüzük ve diğer yazılı belgelerinde açık — seçik meydana koyar. Ayrıca bu yazılı belgelerde kendisinden önce kurulmuş siyasi partilerle fikir ayrılıklarını ortaya kor. Ve çok zaman ayrıntılara dayanarak getireceği çözümü belirtir.

Işte Türkiye İşçi Partisi de mevcut denge içerisindeki yerini programı, tüzüğü ve diğer yazılı belgeleriyle ortaya koymuş ve Anayasanın umdelerinin en sağlam savunucusu olmuştur.

Hal böyle olduğu halde içerisinde bulundukları Fasit daireden kurtulmak istemiyen politik yazı tücarları Anayasanın vazgeçilmez unsuru olan ve halktan yana sosyalizmin yegâne kurucusu bulunan TİP ne çamur atmak suretiyle kendilerine ve partilerine kuvvet kazandıracakları zahabına kapılmışlardır.

Oysa, her millet sosyalizmi kendisi kurar. Yurdunu kendi imar eder. Yapılanlardan kensidi yararlanarak hayat seviyesini yükseltir. Biz buna inanıyor ve bunun için hiç bir yere başlı olmuyan halkın oyu ile iktidara gelip halkın itimadını kaybedince iktidarı yeni sahiplerine tereddütsüz teslim edecek olan ve Türk halkının saadet, selâmeti için çalışan yasalar dan yana; yasaların teminatı altındaki TİP. ni tutuyor ve onun kazanması için çalışıyoruz.

Kısacası TİP bağımsız demokratik Türkiye sosyalizmini kurmakla yurdumuza ve milletimize en bü yük hizmeti yapmış bulunacaktır. Onun getireceği sosyalizm kafatasçıların arzuladıkları devlet kapitalizmine giden sosyalizm değil, halktan yana olan ve namuslu aydınlarla eli nasırlı emekçilerimizin beraberce kuracakları sosyalizmdir. Bu sosyalizmin TİP. (Üm deleri) progam ve tüzüğünde açıkça gösterilmiştir. İyi okumalarını ve doğruyu kabul etmelerini sağlık vermek isterim. Çamur'culara ...

Bağımsız demokratik Türkiye sosyalizmine doğru..

Feza çağında

Uyanık ol gardaş feza çağında
Bak seni bin yıldır soyan soyana
Kula kul olmanın zamanı geçti
Koşup haber versin duyan duyana

Tezek dumanından kör oldu baban
Okulsuz köprüsüz, köyünle oban
Onlar hep efendi yine biz çoban
Bizi hiç yerine koyan koyana

Gözünü pazara çıkaran sensin
Ağaya yalvarıp yakaran sensin
Parayla gâvura satılan sensin
Alın terin ile doyan doyana

Maksudiyim milletimi severim
Uyuyanlar uyanmalı diyorum
Her gün bir bin taş yiyorum
Hasıl insanlığa kıyan kıyana

AŞIK MAKSUDİ OSMAN DAĞLI

Bindiğimiz dalı bize kestiriyorlar

ÖMER SERİN

Antalya'nın köylüklerindenim. Ben de proleterim yani. Ama bir yanlışlık eseri ilkokul öğretmeni oldum. İçinden çıktığım topluma bir türlü ihanet ettiremediler bana. Çok uğraştılar bunun için. Onların bütün baskılarına rağmen köylünün, işçinin, yani emekçilerin yanında oldum her zaman. Antalya'nın Elmalı ilçesinde, ağalarla köylülerin toprak kavgasında, köylülerden yana oldu, köylüleri kışkırtıyor, diye. Antalya'dan Malazgirt'e sürgün gönderdiler. Ama sonunda köylüler kazandılar. 26 bin dönüm hazine toprağını ağalara kaptırmadık. Amacımıza ulaştığımız için üzüntümüz az.

Görüyorsunuz ya, bunlar köylü çocuğunun öğretmen olmasını bile istemiyorlar. Öğretmen olmamıza göz yumsalar bile maşa olarak kullanmak istiyorlar. Onlara maşalık etmedin mi, gelsin sürgün, gelsin işkence. Bunlardan bile korkmuş değilim tabii. Ama bir şeye dikkat etmek gerek: Bunlar emekciden aldıkları ile emekçiden yana olanları süründürüyorlar. Emekçiler bu konuya çok dikkat etmek zorundadırlar.

Hatırlarsınız bir zamanlar «Köy Enstitüsü» adında okullar vardı. Halk çocuklarının okuduğu tek okul kapısı bu idi. O tek kapıyı bile kapattılar. Hem nasıl kapattılar biliyor musunuz? Bu okullarda okuyanlar komünist dediler de, sizleri böyle kandırdılar da öyle kapattılar. Az önce yazdığım gibi bindiğiniz dalı kendinize kestirdiler. Şimdi çocuklarınızı öğretmen okullarına gönderebiliyor musunuz? Gönderseniz bile bir sürü eziyet, masraf. Sonra kaç çocuk alıyorlar? Bir ilçeden iki yüz çocuk imtihana girer, alay edercesine 4 — 5 çocuk alırlar. Köy Enstitüleri öyle miydi?

Bu konuda nasıl yalanlarla kandırdılarsa, beni Antalya'dan Malazgirt'te sürgün gönderirlerken de emekcileri kandırdılar. Babam onları desteklerdi hem daha ben sürgün gidene kadar. Evimize onların büyüklerinin! fotoğraflarını asardı. Benim sürgün gönderilmem babamın zoruna gitmiş. Elmalı'dan paldır küldür hareket etmek zorunda bırakıldığım için babama kardeşlerime Allahaısmarladık demek için köyüme bile gidemedim. Hattâ de desinin yanında olan beş yaşındaki oğlumu bile göremedim. Babam köyden zor yetişti. Tam ben uğrarken onlar da köyden geldiler. Anam, babam, kardeşlerim ve de öteki akrabalarım ağlamaklı idiler. Bir kenara çekerek şöyle dedim onlara: «Bun da ağlanacak bir şey yok. Beni halktan ve haktan yana olduğum için sürgün gönderiyorlar. Bu benim ve sizin için bir şereftir. Hiç üzülmeyin. Sizden istediğim şu: YETER Kİ SİZLER DE BANA KÖTÜLÜK EDENLERE ARKA ÇIKMAYIN.» Böyle dyerek ayrılmıştım onlardan.

Bugün babamdan mektup aldım. Ne yazıyor biliyor musunuz?» Evlâdım, sen gittikten sonra günlerce ağladım. Eve varınca ilk işim o fotoğrafları yakmak oldu. Bundan sonra kesseler bile..» diye yazmış, dökmüş. Görüyorsunuz ya babama bile devamı anlatmak için sürgün gitmem gerekti. Ama yine de sevinçliyim. Yalnız babamı değil sürgün gelmekle bircok kisileri kazandım. Bütün bunları yazmaktan maksadım şu: Bindiğiniz dalı kendi elinizle kesmeyin. Tabii baskalaına da kestirmemek şart. Hani köylük yerinde bir söz vardır; «Elin öldürdüğü yılanın başı diri kalır.» derler. Sizler yılanı öldür diye bir takım kişilere havale ediyorsunuz. Sizin verdiğiniz silâhla onlar emekçilerin şah damarlarını kesiyorlar. Bu konuda iyice bir düşünmeliyiz.

proleter mektupları

Savrulun Gayri !..

İşçi Cevdet ŞİGAY

Yazarları işçi, köylü, fakir, fukara olan ilk büyük emek dergisi 15 Kasım 1967 tarihli ilk sayısını en olgun ve en dolgun bir şekilde çıkardı. Aydın TİP. Merkezindeki sosyalist vatandaşlar bu çağrıya gönülden katıldılar. Proleter'in birinci sayısı elden ele, dilden, dile dolaştı. İşçi Hacı Demir'in öyküsü, yönetici Mecip Akan'ın Anayasanın işçi ve köylülere getirdiklerini diyen feryadı, inşaatcı Abbas Topcu'nun seçmeğe başladığı sömürü düzeni, Kahraman Anten'i cesur Nizip'i dile getiren Ahmet Denizler, Müslim Babacanlar, sonra Börekçi Muzaffer'in merhabası, yoksul evini anıtlayan Abdullah Budak, Kermesli İkizceli, Ciftlikli, Keflikli. Köylülerini yalınkat yazıları görsün bunlrat, duysun bunları ihtiyar Babıali gazeteleri... Büyük tirajlı, milyonluk servetli ve sadece burjuva yaşantısına özgü kalem satan papyonlu papağan, gazete yazarları. İste Proleter... İste emekçilerin sesi... Savrulun gayri! Yeter bunca çektiğimiz. Yeter.

Elbistan'ın Akdil köyünde evleri göçen proleterler

HASTA GADIN IRGAT OLUR MU?..

Köylü o vaziyette ki milletin mağduriyeti başını bağrını yidi. Hastamız oluyor çocuk düşürüyor. Durum bu, yazzık deel mi köylüye? Çocuğu düşüren gadın ertesi gün Adana'ya pamuğa gitti. Hasta gadın ırgat olur mu?

Köyün ekmek davası var. Yiyecek bulamıyok. Çocuklarımız ekmek diye rek ağlaşıyor. Çocuklarımız okumuyor. Ekmek bulsun diye beş kâğıda ır gata gönderiyok. Zanaatımız yok öğretmediler bi şiy.

Bizde gabiliyet yok mu? Her şiyi yapan biziz. Ya ratıyok elimizden alıyor lar. Gabiliyetlerimizi körletiyorlar. Beş kâğıda razıyık iş bulamıyok. Ailemizi çoluk çocuğu bırakıp Adana'ya çalışmaya gidiyok. Bizim namusumuz, ırzımız yok mu onları yüz üstü bırakıp gidiyok.

Aha dünen birisinin garısını toktura götürdük. O toktur bir zaman köye gelmişti. Didiki ben bura nın yirlisiyim hastanız olursa bana getirin. Biz de duttuk ona götürdük hastamızı. Tokturun gapısının hasta gadına gel gız didim canına can mı gatacak asgeriye tokturuna gi delim dedim. Asgeriye tokturunu bulamadık tek raren geldik o toktura Canına can mı gatacak didiklerimi gapıdan duy muş bakmadı hastaya. Bi da azar beter itti bize.

Biz yini yakayık. İşçi ve köylüye dayanacağık. Gen dimiz gidip oturacağıt ni re oturulacaksa.

Köylü Ahmet Özaslan

PROLETERLER SOHBETİ

KÖYLÜ MURA TAKGEDİK

Bizim köylerde kış mevsimi gelince köşebaşı sohbetleri başlar...

Vardan yoktan konuşulur borçlular borçlarını hastalar dertlerini birbirine anlatırlar, hani lâf lâfı açar derler. Söz partiye dökülüverir. Sorarlar — geçen gelen partililer ne konuştular? Ne konuşacak belli değil mi biri az devletçi imiş öteki ondan çok devletçi imiş birinin yeri belli değilmiş Türkiye Işçi Partisi de dinsizmiş komünistmiş. Kardeşim bu komünist neimiş soran olmadı mı — olmaz mı canım soruldu, ne diyor döyyuslukmuş öyle diyor burada herkes susar; az sonra biri öfkeyle kalkar benim şaştığım bir şey var burada der. Varını yoğunu her şeyini Allahtan bilen Allahrızası deyince akşam yiyeceğini düşünmeden veren çocuğuna din öğretmeyi en büyük borç bilen kadınının kızının el ve ayak kısmından başka yerinin görünmesinin yasak bilen bir kadınla bir erkeğin konuşmasını en büyük suç bilen kahkaha ile gülmeyi günah bilen köylünün Millet Meclisine girmesi döyyusluk dinsizlik olup da her gün balolarda kadınlı kızlı dansedip oynayanlar salonlarda barlarda karı oynatanlar gününü gün etmek için çılgınca eğlenenler girince yani hükümeti onlar idare ederse ne döyyusluk ne de dinsizlik bu memlekete gelemezmiş.

Kim demiş onu deyen de hiç utanma yok yalan söylüyor Anayasada bir hakkımız varmış köylüden de milletvekili olabilirmiş biliyorsunuzya şimdiye kadar bizim bildiğimiz bize öğretilen hani bir söz var kurdun pazarda işi ne. Ağaçtan maşa olmaz aptaldan paşa olmaz diye köylünün işi değil o köylüden milletvekili mi olur.

Ama şimdi öğrendik duyduk olurmuş hem de hakkımızmış hakkımızı yedirmiyeceğiz. Hem kardeşim tanrı ne diyor biliyor musun hakkını yedirirsen o hak senden dâvacıdır der

Bir de hakkını yedirene ne derler ne derler kardeşim yedirmiyeceğiz hakkımızı alacağız.

Yolumuzu Yapmıyorlar

Daha düne kadar Kozan, Kadirli ilçeleri ile Saimbeylinin Hacın'ın irtibatını temin eden ve Hacında yaşayan binlerce kişinin her türlü ihtiyacının temininde yararlı olan eski kervan yolu nedense önemini sürdürdüğü halde yapılmamaktadır.

Millî Mücadelede bu yolun önemi ve Ermenilerin yurdumuzdan çıkarılması sırasındaki yeri büyüktür. Hacın mücahitlerinin baskısına dayanamaz olan Ermeniler, yukarda sözünü ettiğim yoldan, bütün ağırlıkları ile kaçarken Kargapazar mevkiinde pusuya düşürülmüş ve imha edilmiştir. Bunu, çevrenin fakir — fukara köylüleri yapmıştır.

Sırtyol adı ile bilinen bu yolun geçtiği yerde pek çok köy vardır: Gedikli, Mantaş, Karahamzalı, Çamlarca, Boztahta, Akçalıuşağı, Kuyubeli Tokmanaklı, Akoluk, İncirci, Tenkerli, Paşalı, Kırıkuşağı, Himmetli köylerden bir kısmıdır.

Bu yol yapılacak olsa yol güzergâhındaki köylerin ürettiği mallar değerlendirilmiş, köylüye verdiği vergilerin hediyesi verilmiş olur. Zaten bu yol üzerinde ne bir köprüye, ne de bir menfeze gerek yoktur. Yol zaman zaman köylüler tarafından kazma ve kürek ile yapılmakta ama bu taşıt yolu niteliğini kazanamamaktadır. Yolun yapımı için yıllardan beri hükümete verilen ilmühaberlerin mazbataların sayısı yüze vardı sanıyorum. Ama ne ilgilenen var, ne de bu köylerin varlığından haberdar olan... Halbu ki devlet işçi ve köylünün devleti olsa, onun, sonu gelmeyen müracaatlarını dikkate alır ve onlara hizmet olacak bir görevden kaçınmaz.

(Devamı Sa. 15 de)

Değirmene sahip çıkıp unumuzu öğütelim

ALİ YILMAZ

Proleter arkadaşım; yani işçi ve köylü kardeşim, yani sömürülenler; emekçiler, alınteriyle geçinenler!

Hiç düşündünüz mü?

Semiz semiz koyunları kim besliyor? Biz. Yiyebiliyor muyuz?

Güzel güzel kumaşları kim dokuyor? Biz. Giyebiliyor muyuz?

Hanları, apartmanları biz dikiyoruz; oturabiliyor muyuz?

Hastaneleri biz yapıyoruz; rüşvetsiz hastamızı yatırabiliyor muyuz?

Dokuduğumuz halıları kimler çiyniyor?

Çıkardığımız kömürleri kimler yakıyor?

Yetiştirdiğimiz al al elmalar, türlü türlü meyveler, taze taze sebzeler, tatlı tatlı ballar, sakız gibi yağlar, balıklar, havyarlar, baklavalar, börekler, yılanın ödü, kuşun südü kimlerin sofrasında.

Barajları biz yapıyoruz; köyümüzde elektrik var mı?

Okulları biz yapıyoruz; çocuğumuz okuyor mu?

İneği biz besliyoruz, ya südü kim içiyor?

Vatan için ölen biz. Karakolda dayak yiyen yine biz.

Toprağı alınteri ile sulayan biz. Bir karış toprağı olmayan yine biz.

Hiç düşünmedin mi kardaşım?

Buğday neden seksen kuruşta makarna üç lira.

Üzüm neden elli kuruş ta sarap on lira.

Tütün neden oniki lira da, sigara yüzelli lira.

Yün neden sekiz lira da kumaş yüz lira.

Memleketin zenginliğine zenginlik katanlar: yani bizler, yani proleterler, yani işçiler ve köylüler, bilcümle emekçiler, yani otuzbir milyon kişi neden fakru zaruret içerisinde...

Sırtüstü yatanlar, yani onlar, yani burjuva, kompradorlar, bilcümle sömürücüler, yani bir avuç azınlık, yani birbuçuk milyon kişi neden zevki sefa içinde.

Bu değirmenin suyu nerden geliyor? diye düşünme. Suyu akıtan sensin. O su senin alınterin. Su biziz. Değirmene de sahip çıkıp unumuzu kendimiz öğütelim. Bir avuç haramzedeye hakkımızı yedirmeyelim. Uyanalım. Tüm emekçiler, işçiler ve köylüler birleşelim. Devlet yönetimine ağırlığımızı koyalım. Kendi partimizi iktidara getirelim.

Cümlenizi kucaklar, candan selâmlarımı yollarım sevgili kardaşlarım

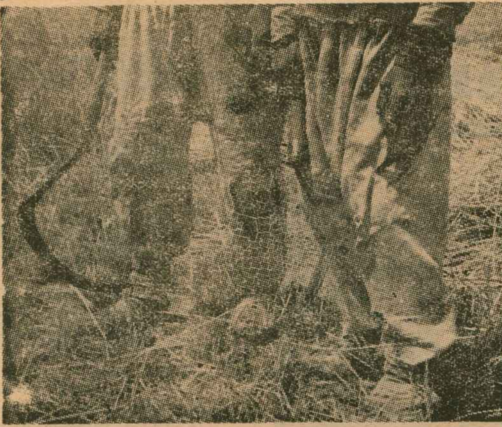

«Ağır ellerini toprağa basıp doğruldukları zmaan.....

Mülkiyet

Fabrikalar var, tarlalar var. İşçiler var, köylüler var. İşçiler fabrikalarda, köylüler tarlalarda çalışıyorlar. Ne var ki fabrikaların ve tarlaların mülkiyeti işçiler ve köylülerin elinde değil. İşçiler fabrikalarda, köylüler tarlalarda sömürülüyorlar.

Iç sömürücü vra, dış sömürücü var. Bunlar ortak bir eylemle fabrikaların ve tarlaların kontrolünü ellerine geçirerek işçileri fabrikalarda, köylüleri tarlalarda boyunduruk altında tutmaktalar.

Komprador burjuvazi fabrikaların, derebey artığı toprak ağalığı tarlaların mülkiyetine beleşten konup sömürü makanizmasını zora dayandırarak ayakta tutmağa çalışıyor. Bunlar bu güçlerini dış sömürücüden alarak ve onun mermisine dayanarak fabrikalarda işçilerin, tarlalarda köylülerin boğazına el atıp onları yiyecek, giyecek, yakacak ve yatacak gibi en doğal ihtiyaçlarından yoksun bırakmaktadır. Dış sömürücü onlara bu olanakları sağlarke niç sömürücü de dış sömürücüye iç pazarları soydurup komisyon almaktadır.

İç sömürücü, dış sömürücüye karşı bağımlı haldedir. Dış sömürücü silâh demek olan üretim araçlarının mülkiyetini iç sömürücüye kısıtlı olarak sağlamaktadır. İç sömürücünün yedek parça ihtiyacı vardır. İç sömürücü yedek parça ihtiyacını dış sömürücüden almaktadır. Bu nedenle iç sömürücü, dış sömürücüye karşı bağımsızlığını yitirmiştir. Dış sömürücü de bilir ki güçlülüğün kaynağı üretim araçlarıdır. Dış sömürücü böylesi bir gücü iç sömürücüye verirken onun bağımsılzığını saptamıştır.

Dış sömürücü bağımsılzığa karşıdır. Özellikle sosyalist akımlar onun baş düşmanıdır. Çünkü sosyalist akımlar fabrikaların ve tarlaların sorumluluğunu işçiler ve köylülerin ellerine bırakacaktır. Dış sömürücü uygulamada bunun böyle olacağını, yani fabrikaların ve tarlaların sorumlusunun işçiler ve köylüler olacağını bilir. Pratiğin bilincinde olan sömürgen, sosyalizmin sözcüğüne de karşı olacaktır. Sosyalist, en azından, işçiler ve köylülere doğru haberi verecek, doğru haberse sömürgenin numarasını bozacak nitelikte olacak. Üretim güçleri kimler? Üretim güçleri kimler? Üretim araçları k imin elinde? Bu soruların karşılıkları işçiler ve köylüleri bir yana, toprak ağalarını ve komprador burjuvaları diğer yan aitecek. Bir yanda işçilerle köylüler, diğer yanda toprak ağaları ve komprador burjuvalar. İki karşıt sınıf.

Bunların karşı karşıya gelmesi ya da aralarındaki çelişkinin belirip aydınlık kazanması dış sömürücünün çıkarlarına aykırı düşer. İşçiler ve köylülerin varoluş görüşleri olacak. Bu varoluş görüşünün koşulu modern hayattaki üretim biçimidir. İşçiler ve köylüler var, işçiler ve köylülerin ihtiyaçları var. İhtiyaçlarsa üretim araçlarıyla sağlanır. Üretim araçlarının işçilerle köylülerin kontrolüne girmesi sömürgenin sömürü düzenini bozar. Yalnız bozmakla kalmaz, onun kabuğuna çekilmesini gerçekleştirir. Bu ise dış sömürünün ölümü demektir.

Dış sömürü ayakta kalmak için iç sömürücüye plân sunar. Bu plânı iç sömürücü kalkınma tedbiri olarak yasalaştırır. Plânın özeti genel olarak şu ilkelere dayandırılır: Sorunlar sermaye sınıfınca çözülecek. Hükümet iç ve dış krediyi sermayeye verecek. Sermaye bu kredilerle güçlenecek Burjuva sınıfı yaratmak için gerekirse

(Devamı Sa. 15 de)

Yalak köylüleri

BİLDİRİDİR :

65 yıldan beri oturmakta olduğumuz Ceyhan'ın Yalak Köyü Cepre Mahallesinden bizi (Köy ve Mahalleden) atmak isteyen köy ağalarının şahsi nüfuzlarını kullanmaya meydan verilmemesi, köyden kovulduğumuz takdirde perişan yersiz yurtsuz kalacamız, mağdur ve sefil olacağımız hususlarını arzederiz.

Mehmet Yazıcı
Bekir Tokçelik
İzzet Köleş
Hacı Ali Yılmaz
Mustafa Yılmaz
Adil Karaçor
Mehmet Karaçor
Nazım Karaçor
Mustafa Gül
Ekrem Gül
İsmail Gül
Mahmut Karaman
Ali Yücel
Osman Yücel
Fahri Kaya
Muhammet Semat
Feyzi Kapırtı
Ali Günnü
İzzet Taşkın
Bayram Uygur
Mesut Sabır
Ziya Erkul
İbrahim Çor
Yusuf Çor
Mustafa Kara
Baki Kara
Hasan Gök
Baki Gök
Ali Belli

Duran Tanış
Ali Tanış
Lütfi Tanış
Mehmet Çan
Remzi Selçuk
İbrahim Selçuk
Zisat Selçuk
Mustafa Çetin
Halit Uygur
Feyzi Uygun
Bekir Uygur
Aslan Uygur
Durmuş Uygur
Yakup Yılmaz
Güldene Sarı
Osman Çor
Hüseyin Özkan
Remzi Özkan
Mehmet Özkan
Hasan Çor
Nuri Çor
Mehmet Has
Ali Tatay
Emin Çor
Apdullah Akoğlan
Mehmet Kaçar
Remzi Koncuk
Mehmet Koncuk
Yakup Topalak

Kemal Tepe
Dursun Yürek
Eyüp Akoğlan
İbrahim Sever
Mustafa Sever
Mehmet Sever
Ahmet Öter
Yusuf Özer
İbrahim Gümüş
Ali Gümüş
Fatma Gülaralık
Rasim Terkin
Osman Terkin
Ali Terkin
Memiş Sever
Musa Sever
Cumali Sever
İbrahim Sezer
Mehmet Sönmez
Osman Çor.

Bu listede bulunan şahıslar Ceyhan Yalak köyünün Cebre mahallesinden olup 65 senedir bu köyde oturduklarını yaşlı adamlardan öğrendim ve kendi aklım yettı yeteli bilâ nizahsız bu köyde oturmaktadırlar. İşbu bildiriye esas liste tarafımdan tastik olundu.

Aza: Kemal Tepe
Yalak köyü Cebre Mahallesi Muhtarı:
Bahri ÖZTÜRK

Cebimizde bu memleketin tapusu var

Bu memleketin tapusu olduğu için Anayasanın 37, 38 maddesinin uygulanmasını sorumlulardan derhal istiyoruz. Vatandaşlığımız cebimizdeki nüfus cüzdanından ibaret olmasın. Biz Ceyhan'ın Yalak köyü Çapra mahallesindenik. Bu köyde 70 hane topraksızık. Topraksız olduğumuz gibi ev yerlerimiz bile ağaların. Halbuki biz bu köyde 65 senedir oturmaktayız. Bu 65 sene zarfında hiç durmadan gelmiş geçmiş ve bugünkü iktidara kadar derdimizi duyurduğumuz halde derdimizle ilgileneni görmedik. Biz bu 70 hane geçim kaynağı tamamile ağaların insafına kalmış isterse iş verir istemezse iş vermez.

İş bulamadığın için bu köyden kaçmak mecburiyetinde kalırsın. İşte nasıl iş ocak şubat aylarında soğuk sıfırın altında gece ağanın makinesine binip tarlasını sürmek gece ve gün düze bir yevmiye verdikleri için ağanın daha eyi menfaatine uygun düşer. Veyahut akşama kadar 15 saat 7 — 8 liraya çapa işi olur. Bu işlerde senede 3 — 4 ay gibi kısa bir zaman.

Işte köyümüzün durum bu vaziyet. Bu durumda ağaların işinde kimimiz verem olup kimimiz ölüp gidiyoruz. Bu derdimizle ilgilenen olmuyor. Fakat bizi askere alan bizden vergi alan harp olduğu zaman vatan savunmasında ilk defa biz emekçilerin gideceği bütün Türk emekçilerinin malûmu. Bu durum böyle olduğuna göre niçin vatandaşlık haklarımızı vermiyorlar. Tekrar ediyoruz. Anayasanın 37 — 38 maddesini raftan indirip hayata uygulansn.

Ceyhan'ın
Yalak Köyü Cebre Mahallesinden
Kemal Tepe ve Muhtar Bahri Öztürk

☆ ★ ☆

Ağaların korkusu

TİP. Ceyhan İlçe örgütü kısa zamanda işçi ve köylüleri örgütleme yoluna gitmesi emekçileri kendi sınıflarının bilincine varmaları emekçi halkımızın ancak kendi sı âlüy — — kendi partileri olan TİP. nin sömürü düzenine son vereceğine inanmaları köylü ile parti ilişkilerinin artırılması eğitici parti için toplantıların düzenlenmesi Ceyhan TİP. ilçe örgütü tarafından komşu ilçe olan Yumurtalık ilçesinin kuruluş organizasyonu yapılarak bilinçli bir kadro ile kurulması ilk teşkilâtı ile birlikte Osmaniye TİP, tanıtma mitingine yardımcı olunmuştur. Bu çalışma diğer ağa partilerinin korku ve telâşına kapılmalarına sebep olunmuştur. Bütün bu çalışmalar çıkarcı Ceyhan ağalarının ve AP. nin husumetini Ceyhanlı TİP. örgütü üzerine çekmiştir. Ve AP. ilçe başkanının tertibi ile TİP. sempatisi bir memuru bahane ederek ve bunu fırsat bilen AP. İlçe başkanı bu zabıta olayı dahi olmayacak meseleyi büyütmek için gerçek kimler olduğu TİP. hazır kuvvetlerine emir verip hiç bir şeyden haberi olmayan TİP. Cephan ilçe başkanı Hacı Mehmet Karaçorlu'ya iki şahitle ihbar ettirip 4 gün tutuklanmasına ve TİP. sempatisi olan memurun bir gün tutuklanmasına sebep olmaktaydılar. Fakat umduğu bağımsız hâkimler geldiği zaman fiyasko ile neticelendi. Zamanın AP. muhitleri bozguna uğradılar. Komünizmle mücadele derneğinde şimdi ikinci plân üzerinde fikir yürütmekle meşguller. Ne düşünürlerse düşünsünler Tarihin akışının önüne geçemezler. Hepsi fiyasko Anayasayı iyi okusunlar.

TİP. Cephan İlçe Başkam
Hacı Mehmet KARAÇORLU.

Ağalardan topraklarını istiyor

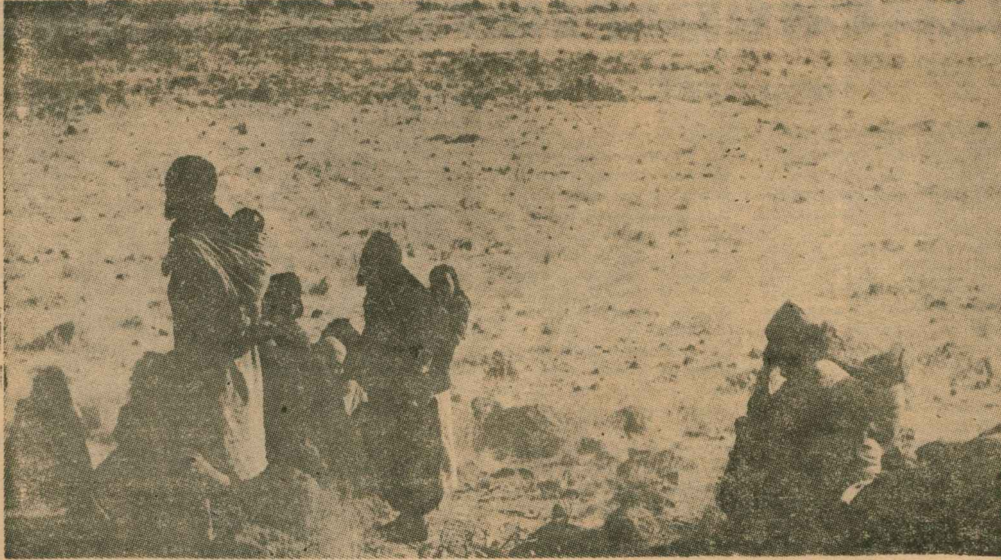

Hep Kendileri

Köylü Ramazan Yıldırım
Mehmet Yıldırım
Hüseyin Yıldırım

Biz küçükken babamız öldü. Ve biz yetim kaldık. Ağa bize dedi. Getirin tarlalarınızın tapusunu bize verin dedi. Bankadan para alayım size öküz alayım, tohum vereyim.

Dedik hani tarlamızın tapusu. Şimdi bankada para yoktur. Sonra tarlalarımızın tapusunu istedik. Tapular kayıp oldu dedi ağa.

Sonradan bizi köyden sürdü Damlarımızı üstümüze belletti.

Biz de hükümete malûmat verdik.

Hükümet hep kendileri idi. Tapu memuru Hancehizli köyünün ağası Cemil efendi idi. Sorgu hâkimi Keferşekli köyünün ağalarından Ahmet ağanın oğlu idi. Hacı Selim efendinin kardeşi Hacı Halim Sulh Hâkimi idi. Yani tüm hükümet kendi akraba ve dostları idi.

Yanlarına gittiğimizde bizi kovuyorlardı. Halihazırda dokuz adet tarlanın kayıdı tapuda ve yanımızda. Bir tarlanın tapusu elimizde olduğu halde çok mahkeme olduk. Bizi çifte koşar gibi iki jandarma gönderttiler. İki atın önüne kattılar, atlarınan tepelettire tepelettire Nizip'e götürdüler.

Mahkemede hep kendileri olunca biz derdimizi kimselere anlatamadık.

Şimdi kendi tarlamızda yarıcı olarak çalışıyoruz. Şimdi kendi tarlamıza ortaklıkla bağ dikiyoruz

MEMLEKETİN TAPUSU KİMİN ELİNDE?

Ucuza kapatılan ürünler

Ekim ayı içinde Malatya'nın bir köyünde geceledim. Köy genellikle fasulye ve elma üretiyordu. Sabahleyin bahçeyi gezerken ağaçların altına yığılmış tonlanca elmayı göstererek:

— Bu yıl elma bol yüzünüz gülecek, dedim.

Köylü şu cevabı verdi:

— Evet, benden çok ortağımın yüzü gülecek,

— Bahçeye kiminle ortaksınız, dedim.

— Bilmiyorum, tanımıyorum, daha da yüzünü görmedim ortağımın, dedi.

Şaşırmıştım.

İnsan ortağını nasıl bilmez, nasıl tanımaz, nasıl yüzünü görmez deyince güldü:

— Biz köylülerin daima şehirde oturan bir ortakları vardır. Onunyüzünü görmeyiz ve tanımayız. Meselâ: Ben on yıl çalışıp çoluğumla, çocuğumla bu bahçeyi meydana getirdim. Bu bahçeyi meydana getirdim amma benim henüz yüzünü görmediğim ve tanımadığım ortağım şimdi halde oturur, bıyıklarını burar, sade kahvesini içer, nargilesini fokurdatır, en güzel yatakta yatar, bankada kıyamet kadar parası vardır ve benim yolumu gözler. Elmayı yetiştiririm, o hemen kazancıma ortak olur. Zahmet benden, eziyet benden, emek benden, ama o gene de benim ortağımdır. Biz çalışır çabalarız, o oturur, ama kazancımızı bölüşür.

Sordum:

— Bu yıl elmayı kaça satacaksınız?

— Öyle sorma dedi. Sen, o ortak kaça alacak elmayı diye sor. Çünkü fiyatı o bilir. Biz yetiştiririz ama fiyat tesbiti ortağımıza aittir. Hal'deki ortağımıza ait.

Üretici türlü türlü yollardan soyulur.

Birincisi üretim malları tacirleri, yani parası olanlar üç — beş ay önceden gelip, tarlayı bahçeyi veya bağı köylünün sıkı sıklığından istifade edip kapatırlar. Köylü muhtaç durumdadır. Çünkü bankalar kredi açmaz. Ya borcunun vadesi gelmişti veya evine alması icabeden tuzdan, bezden, gazdan yana ihtiyaç içindedir. Üçe, beşe bakmadan hemen alivre satış yapar. Sonra bütün yıl didinip, alivre alış yapan tüccarının hesabına çalışıp durur.

Çalıştığı zaman ile, aldığı para hesaba vurulursa; yevmiyesinin inanılmayacak kadar küçük bir paraya geldiği görülür. Nitekim tütün üreticisinin yövmiyesinin 66 kuruşa geldiği meclis kürsüsünden yapılan hesaplarla meydana çıkmadı mı?

Adaletsizliğin belirgin örneklerine bakınız:

1 milyon 384 bin çiftçiye 482 milyon lira kredi

18.775 çiftçiye 411 milyon lira kredi.

Ayrıca şunu belirtmek gerekmektedir ki, 411 milyon lira krediyi bölüşenler arasında da tam bir adaletsizlik vardır. Örneğin:

7792 çiftçi 202 milyon lira kredi.

710 çiftçi 39 milyon lira kredi almışlardır.

Ulukışladan gönderilen bir mektubu da büyük Meclisin dikkatine sunmayı bir görev bilirim. Mektup şöyledir:

«Burada başta gelen meyve elmadır. Elma için Ulukışlaya yabancı tüccarlar gelip gidiyorlar. Alanlar fakirin malını 50 — 55 kuruştan, yüzde kırkını seçip alıyorlar. Yeri, ini, sandığı olanlar da mahsenine koymuş duruyor. Bu yüzde altmışını da kendine bırakıyor mal sahibi. Ulukışlaya getiriyor ıskarta bırakılan yüzde altmışını. Sonra 10 — 15 âzami 20 kuruşa veriyor. Satamadığını 5 kuruşa besi yapanlar, yem fiyatına alıp hayvanlara veriyorlar. Bu elma durumu bundan ibarettir.»

Görülüyor ki, üretici, kendi toprağında aracıların kölesi durumundadır. O kadar kölesi durumundadır ki, gazete sütunlarına geçen şifreli telgrafları bilmiyenlerimiz yok gibidir.

Bir maldan büyük şehirlere fazla miktarda gelirse hiç şüphesiz fiyatlar düşer. Kabzımal, çok zahmet edip çok yorulup, mal satıp az para kazanacağına; az mal satıp, zahmetsizce çok para kazanmak yoluna sapar. Bunun için üretici bölgelere şifreli telgraflar çekip mal gelimini durdururlar. Tabii fiyatlar hemen yükselir. Yukarda da söylediğimiz gibi bu artıştan üretici gereği gibi faydalanamaz. Çünkü o zaman aracının merhametine terk edilmiş durumdadır. Hiç şüphesiz bu durum, bu kapkaç düzeninin doğal bir sonucudur. Bir tarafta elmanın yüzünü göremiyenler, öbür taraftan malını satamadığı için 5 kuruştan hayvanlarına yedirenler.

Elde edilen ürün geniş halk yığınlarına dağılamıyor, geniş halk yığınlarınca s a t ı n alınamıyor. Çünkü halk yığınları bunları satın almak olanaklarından yoksundur. İşte bütün bunlar, ister istemez karşımıza bir beslenme sorunu çıkarıyor. Bugün gerçekten Türkiye'de, üzerinde önemle durulması lâzım gelen en önemli sorunlardan birisi de bu beslenme sorunudur. Bakımsızlığın yanında beslenme yetersizliği dolayısiyle, doğan bin çocuktan 167 tanesi bir yaşına gelmeden ölmektedir. Yine bin çocuktan 450 si de on yaşına gelmeden ölmektedir. Dün, 14 Aralık günü Sağlık Bakanı altı aylıktan dört yaşına kadar olan çocukların yüzde yirmi beşle, otuz beşinin genel beslenme yetersizliği içinde bulunduğunu yaptığı bir konuşmada açıklamıştır. Hiç şüphesiz iyi beslenemeyen bir anne, çocuğunu da besleyemez. Fazla kalorili ve vitamini bol yiyecekler alamıyan bir anne çocuğuna nasıl süt verebilir?

Oysa ki, Anayasanın 52. maddesi aynen şöyle der: «Devlet, halkın gereği gibi beslenmesini, tarımsal üretimin toplumun yararına uygun olarak artırılmasını sağlamak, toprağın kaybolmasını önlemek, tarım ürünlrini, tarımla uğraşanların emeğini değerlendirmek için egreken tedbirleri alır.»

Bugünlerde Mersin'den bir ihracatçı firma, ilk defa Sovyetler Birliğine bir milyon kilo elma ihraç etmektedir. Fiyatı kilo başına 130 kuruş. Elmanın ilk defa ihraç edilmesi hiç şüphesiz iyi bir şey, sevinilecek bir şey. Ama çiftçinin malı değerleniyor diye sevinmek mümkün mü? Bu olayın derinliklerine inilince ihracatçı firmanın ne kadar kazanç sağladığı kendiliğinden meydana çıkacaktır. Çünkü bu yıl elma boldur, fiyatlar düşüktür. Ulukışla ve Aksarayda elma fiyatları 50 kuruştur.

Bu ihracattan yararlanan, üretici değil sadece Mersindeki ihracatçı firmadır.

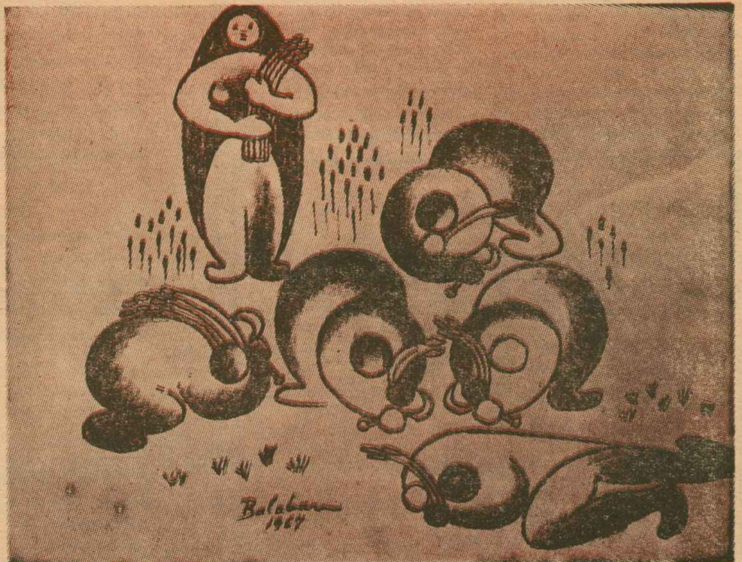

KARDAŞLARIM...

ARTIK DEĞER

üretim araçları kimin elinde

Necip AKAN

Kapitalizmde mülkiyet kişilerin, sosyalizmde mülkiyet toplumun elinde bulunuyor. Kapitalizm kanunlar mülkiyete karşıdır. Sosyalizm kanunlar mülkiyete açıktır. Üretim — araçlarının hangi amaçlarda kullanıldığı uygulamadan da belli.

Üretim araçları kapıtalizmde kâr sağlar, sosyalizmde toplumun ihtiyaçlarını karşılar. İki karşıt amaç. Üretim araçları birinde belli bir azınlığın yararına işlerken, diğerinde bütün bir toplumun ihtiyaçlarını karşılamaktadır.

Yukardaki tablolarda üretim araçlarının kimlerin elinde olduğu ve hangi amaçlar için kullanıldığı somut olarak açıklanmaktadır.

Birinci tablo, köylülerle işçilerin nasıl sömürüldüğünü belgeliyor. İşlenmiş bir kilo pamuktan iki lira otuz kuruş kâr sağlanmakta olup kâr derebey artığı toprak ağası ile yağmacı komprador burjuvazi arasında bölüşülmektedir. Bir kilo pamukta gözüken kâr, yıllık pamuk üretimine çarpıldığında ortaya çıkacak rakam kimlere zenginliğe boğduğu, kimleri yoksulluğa mahkûm ettiği gibi belgeyi su yüzüne çıkaracaktır. Bu belge işçiler ve köylülerin uyanmasını gerektirecek nitelikte. Gerçekte bir kilo pamukta gözüken iki lira otuz kuruş, işçiden ve köylüden çalınmış bir paradır. Köylüler toprağı gübreleyip işliyerek pamuğu meydana getiriyor. İşçiler ayını pamuğu çırçırlayıp preseliyor. Olaydan iki lira otuz kuruş meydana geliyor. Köylülerle işçiler çalışıyor. Çalışma bir olay oluyor. Olay nedeniyle iki lira otuz kuruş doğuyor. İki lira otuz kuruş köylülerin ve işçilerin ihtiyaçlarına ayrılacakken birden el den el değiştiriyor. İki lira otuz kuruş pamuğun meydana gelmesinde emeği olmayan bir kimsenin kesesine akıyor.

Sömürme mekanizması ikinci tabloda daha da korkunç. On bin iğlik bir fabrika var. İplik eğirilip bez dokunuyor. Dokunan bez boyanıp kumaş oluyor. Paraya dönüşüyor kumaş. On altı milyon üçyüz otuz beş bin lira, kumaşın paraya dönüşmesi ile doğuyor. Bu mebläğ tabloda kâr adı altında gözükmektedir. Birinci tabloda olduğu gibi bu tabloda gözüken onaltı milyon üçyüz otuzbeş bin lira işçinin emeğinden meydana gelmiştir. Çünkü yediyüz işçi bir yıl çalışmış bu para için. Ama para işçiye ödenmiyor. Bir aile konuyor paranın üstüne. Yediyüz işçi bir yıl çalışarak bir servet meydana getiriyor. Bir aile gelip yaratılan serveti deve yapıyor. Bu aile ki fabrikaya yıl içinde bir kez uğramamış. Para bankada cari hesabına yatmış. Neden gesin fabrikaya.

Yediyüz işçi bir yılda çalışmasının karşılığı olarak tabloda gözüken altıncı sırada yazılı ücreti alabiliyor. Bu ücret bildiği gibi dört milyon lira. Dört milyon lirayı yediyüz işçiye bölersek bir işçiye beşbin küsur lira düşer. Bunun için de vergi var, sigorta var, tasarruf bonosu var. Diyelim ki tasarruf bonosu kesilmiyor. Bu beşbin küsür lira dörtbin liraya iner.

Üretimi meydana getiren yılda dört bin lira alsın, üretime en küçük katkısı olmayan onaltı milyon üçyüz otuzbeş bin liraya beleşten konsun.

Bir işçi sekiz saat çalışır. On tezgâha birden bakar. Eve gelir. Yorgun. Dinlenmek için sırtının üstüne uzanır. Ayaklarının altına üçbeş yastık koyar. Ayakları havada olduğu halde bir süre böylece sırtüstü yatar. Kafası geçim derdiyle dopdolu. Çocuklarının anası gözünün içine bakmakta. Çocuklar ekmek diye ağlaşıyor. Evde yiyecek hiç birşey yok. Dinlenmevi bırakıp kalkar. Ya çocuklarının anasını döver, ya da önünde ne varsa tekmeler. Atar dışarıya kendini. Parası olsa koltuk bir meyhaneye girer, açık şaraptan üç beş bardak içerdi en azından. Gecekondunun o ışıksız, çamurlu yollarını uzun uzun adımlar. Evde bulur sonra kendini.

Beriki varı gelip yatar. Boğazına dek gereğinden fazla tıkınır. Sonra boşaltır onları. Bara gider, kızların ayağına şampanya döküp zevklenir. Hanımı taksiye kurulur. Çok der şöföre. Gezi süresince gün örer arabanın içinde. Çocuklar Avrupada. Hemi de tahsilde.

Bankadan kredi açılır. Bu yolla önce şirket kurulur. Kendisi hanımı, çocukları ve de akrabaları şirkette şerik olarak tescil edilirler. Beyannameler ve seyahatler. İç ve dış kredi olanakları sağlanır. İç krediyle bina dış krediyle makine. İşletme sermayesi eksikse İşçi Sigortaları çözer o eksiği de. Krediler uzun vadeli olur genellikle. Vade süresince de temdit işlemleri yürütülür.

Üretim araçları kimin elinde? İşçiler ve köylüler bu soruyu kendi kendilerine sora sora karşılığını bulmağa çalışmalı. Sosyalizmde üretim araçları üretici emekçi sınıfın elinde. Üretim araçları hangi amaçlarla kullanılmakta? Sosyalizmde tüm toplumun ihtiyaçlarını karşılamada üretim araçları amaç olarak kullanılmaktadır.

İşçilerle köylüler üretim araçlarının yönetimini demokratik yollarla ele geçirmenin yollarını aramalılar. Bunun koşulu sosyalist örgüt içinde olmaktır.

Üretim araçları komprador burjuvaların elinde. Üretim araçları kâr sağlama alanında kullanılıyor. Kapitalist kanunlar üretim araçlarının mülkiyetini belli kişilere vermekte.

İşçilerle köylüler bunu tüm toplum çıkarlarına göre değiştirip düzenleme olanaklarına sahip.

Tarlalarla fabrikaların fonksiyonu üretimdir. Üretimse toplumun genel yararına uygun olarak plânlanır. Bu nedenle, tar

(Devamı Sa. 15 de)

Artık değer kimin cebinde?

TABLO I

(Pamuk maliyeti)

I. Ham Madde :		Kilo	Tutar
Kütlü	+	100	180.—
Çiğit	—	59	41.30
Fire	—	2	—.—
Yekûn		39	138.70
II. İşçilik			6.00
III. Masraf			20.30
Genel Yekûn			165.00
IV. Maliyet			
165.— Tl. : 39 Kilo 4.23 Tl.			
V. Sonuç			
Bu ayın borsa fiatı (satış fiatı)			6.50 TL
Maliyet fiatı			4.23 TL
Kâr (yani işçiden ve köylüden çalınan)			2.27. TL.

TABLO II

1 — MASAF NEV'İLERİ :	Tutarlar TL.
1) Ham Madde sarfiyatı (923.100 Kg.)	6.000.000
2) Yardımcı ham madde sarfiyatı	3.000.000
3) İstihsal Vergisi	2.500.000
4) Dışarıya yaptırılan işler	10.000
5) Personel masrafları	100.000
6) Genel İşçilik (700 işçi)	4.000.000
7) Malzeme sarfiyatı	2.500.000
8) Sabit kıymet amortismanları	2.000.000
9) Sigorta masrafları (yangın)	200.000
10) Çeşitli masraflar	50.000
11) Vergi, resim ve harçlar	20.000
Yekûn	20.380.000
II — SATIŞ MASRAFLARI :	
1) Satış komisyonları	240.000
2) Satış tenzilâtları	50.000
3) Sair satış masrafları	15.000
Yekûn	305.000
Genel Yekûn	20.685.000
III — SONUÇ :	
1) Esas ve tâli mamûl satışları yekûnu	37.020.000
2) Esas ve yardımcı ham madde, işçilik ve masraflar	20.685.000
3) Kâr (yani artık değer, yani işçiden çalınan)	16.335.000

Proleter kardaş, çıktığınızdan beri sizi candan ve yürekten götüyom ve okuyom.

Görüyom ki, Proleter bir dert treni gibi gidiyo, şuna ben de derdimi katim de bari beni de götürsün diyerekten size aşağıdaki şiirimi gönderiyom.

AŞIK IHSANİ

Keneler

Kır beygirin ardındaki keneler
Et yediler, kan emdiler şiştiler
Deli Mehmet geldi vurdu tımarı
Hepsi birden tepe taklak düştüler

Kimisinin bir şey oldu diline
Kimisinin ayak bastı beline
Haşereler birbirinin haline
Göz ucuyla bakıp bakıp şaştılar.

Kimisi bir acı duydu yürekten,
Kimisinin kolu çıktı kürekten,
Kimisi ardını kirleterekten,
Her biri bir bilmez yere koştular.

Hesap ettim sayıları iki bin,
Onları bu halde görmek ne şirin,
Başlarını sokmak için, beygirin,
Pisliğini burun burun eştiler.

Yanlarına ne bir ikibüklüm yar,
Ne bir pabuç ne bir bavul aldılar,
Girdikleri yerde sızıp kaldılar,
Kala kala gübreleşip geştiler.

ÂŞIK İHSANİ

Dayan Kardaş

Yeter bu karanlık dünya,
Aydınlık umut
Yeter bunca yılın ninnileri
Yeter unutulmuşluk

Uyan be, kalk ve şu doğan proleter güneşi
Şu tepemizi ışıtan o
Saçlarımızı parıldatan
Vakit tan
Az kaldı
Gitti ha gidecek, değdi ha değecek..

Sömürgenler tepemizden
Al aşağı, al aşağı
Birer güneş hepimizden
Ne gelirse elimizden

Niçin uyanmıyorsun be
Nedeni mi var bunun
Tek kapı kaldı kardaş tek kapı
Üstümüze çöken uykunun

Bu hap, bu komprime, bu ampul
Komprador derler adına
— İmanım aşkına —
Sökülmeye başladı pul pul

Yıkılsın bu düzen
Bu yoksulluk düzeni
Bu kompradorluk

Adana'dan, Sinop'tan
Erzurum'dan, Edirne'den
Emekçiler bölük bölük

Biz yarattık bu dünyayı
Bu uygarlık dünyasını
Biz ki ellerimiz nasır, alınlarımız ter
Dayan be kardaş, dayan PROLETER.

ÇIRAK EMMİ

AMERİKAYA KARŞI GÖSTERİLERDEN BİRİ

Çeşitli şehirlerde kısa zaman aralıklarla özellikle gençlik kuruluşları Amerika'ya karşı gösteriler yapmaktadır. Resimde geçtiğimiz sene Amerikan 6. Filosunun İstanbul'a gelmesini protesto eden gençler görülüyor

Ali Dayı ile Sıpa

Ali Dayı yaman kişi
Gece dündüz çalışmış.
Ama ters gitmiş işi
Aklı iyce karışmış.

Demiş ki: «Yüce Allah,
Rızkımı çalıyorlar.
Demem buna eyvallah
Elimden alıyorlar.

Buğdayı ben ekiyom,
Somunu yiyemiyom.
Kumaşı ben dokuyom,
Sırtıma giyemiyom.

Yatanlar gayet rahat,
Çalışanlar perişan
Eğer bu ise hayat
Ölmek yeğdir Alişan.»

Deyip terketmiş köyü,
Düşmüş Niğde yoluna
Gitmiş bir arpa boyu,
Irasgelmiş oğluna.

Oğlu demiş ki: baba,
Kocaeşşeğe bin bari.
Hayvan kunnacı ama,
Yokuşlarda in bari.

Gidiyorken dayımız,
Kâh bine kâh yürüye.
Hayvan birden bayılmış,
Yatıvermiş dereye.

Tutmuş hemen kuyruğu,
Kimse yok çağıracah.
Budur Tanrı buyruğu,
Boz eşşek doğuracak.

Düşünmüşte Niğde'nin,
Çamurlu yollarını,
Ebelik yapmak için,
Sıvamış kollarını.

Sıpa nur topu gibi,
Hem de gözleri kara.
Kıyamamış sahibi,
Götüreyim pazara.

Diye koyulmuş yola
Gün ikindi çağında.
Boz eşek terkisinde
Sıpa da kucağında.

Ah çekerek, vah çekerek,
Giderken rotasında
Kara bir taksi durmuş,
Tam yolun ortasında.

Ali Dayı şaşırmış,
Kalantor biri inmiş,
Kudurmuş hiddetinden.
Ulan demiş nidersin,

Demircinin dağında?
Nerelere gidersin,
Sıpan da kucağında?
Valiye Ali Dayı

Alttan nazar eylemiş.
Uzatarak sıpayı
Şu sözleri söylemiş.
Sıpamı mı sordunuz?

Akılsızın biridir.
İşe gelince yatar,
Yemeye dipdiridir.
Derelerden geçemez.

Hiç durmadan bağırır.
Uşakları çağırır.
Sordum Koca Karıya
Götür dedi Angarıya.

Sıpa elma beğenmez
Biz hasretiz iğdeye
Biraz okur da bari
Vali olur Niğde'ye

AŞIK SATILMIŞ

Bu Gitmez Böyle ...

Hiç mi insan değilim başım hiç mi benim değil
Altıncı filo Türkiye Türkiye mi olur hiç
Altıncı filolu itlerle hangi kadın daha iyi olur
Arım mı kaldı darım mı kaldı söyleyin nolur

Kaşık kadar nimetsiz kalıp ve öldürülmek
Kaç baş ölüm bu kaç baş sömürülmek
Ben biliyorum barış kurşun demektir
Santim santim kazanıp
Ve arşın arşın satmak halkıntopraǧını
Toprağı yeniden hem sil baştan kanter eylemektir.

Köylüyüm öylemi ama köylü ne ki
Peki insan ne sen o ben ne
Proleterim proleterim yani köle
Hayınlar hayınlar hayınlar
İyi bilin ki bu gitmez böyle.

HİDAYET KARAKUŞ

Irgatım ağam

Ben dikenlibayır köyünden Mehmet oğlu Hasan
Geceleri uyku tutmaz gözümü
Irgatım ağam

Yıllar varki ne yurt gördüm ne ocak
Açlık dersen biyol bacayı sardı.
Acep hallarımız nice olacak

Gün günü arattı, gelen gidenden beter
Bugün dedik, yarın dedik olmadı
Ekmek bilem tutmaz oldu bu eller

Ben dikenlibayır köyünden Zeyneb'in babası Hasan
Geceleri uyku tutmaz gözümü
İçerimde bir korku, yüreği

AYKUT POTUROĞLU

iç olaylar

ÖZETLER...

★ **ÇÖKEN MAĞARANIN ATLINDA KALANLAR** — Kastamonu İncitepe mevkiindeki «Pekmeztoprağı mağarası» çökmüş ve bir süre önce Çorum'dan gelerek bu mağaraya yerleşen 30 göçebeden ikisi kayalar altında kalarak ölmüştür. Çökme sırasında hepsi de mağarada bulunan göçebelerden bir kadın ağır yaralanmış, diğerleri hafif sıyrıklarla kurtulmuşlardır.

★ **AĞANIN ÇOBAN KÖPEĞİ KAÇINCA**

Çankaya'ya bağlı Bayındır köyüne iki saat mesafedeki bir mandıranın sahibi olan Şasi Ulubey'in sürüsünü koruyan çoban köpeği ile aynı köyden Mustafa, Mevlut ve Mehmet Doğan adındaki üç kardeşin sürüsünü koruyan çoban köpeği sürüler yanyana geldiğinde birbirine saldırmışlar ve bu boğuşma sırasında köy ağasının köpeği kaçmıştır. Bunu onuruna yediremiyen köy ağası, 7.65 çapındaki tabancasını çekerek 25 yaşındaki Mevlüt Doğan'ı öldürmüştür.

★ **KADINLARIN HÜCUMU**

Ankara'da Serinyol bucağının Arpakan köyüne haciz için giden icra kâtibi, köy halkından kadınların hücumuna uğramıştır. Candarmalara da karşı gelen kadınlar hakkında kovuşturma açılmıştır.

★ **MİLLETVEKİLLERİNE TENZİLAT**

Emekli Sandığı, çalıştırmakta olduğu İzmir'deki Büyük Efes Oteliyle Bursa'daki Çelik Palasta kalacak milletvekillerine yüzde 25 tenzilât yapılması nı kararlaştırmıştır

★ **BİR MİLLETVEKİLİ «MAAŞLARIMIZ AZDIR» DEDİ**

TBMM. bütçe ve plân karma komisyonunda, müteahhit — milyoner AP. Kayseri milletvekili Feyyaz Köksal: «Mebusların maaşları azdır arkadaşlarımı hep bankalarda görüyorum» demiştir.

Milletvekili maaşı ödenekler le birlikte ayda 4480 liradır.

★ **MECLİS BİNASI**

Meclis binasına, Çubuk barajından, doğrudan doğruya su getirilmek üzere 4 milyon lira ödenek konmuştur.

★ **MECLİS Mİ LUNAPARK MI**

AP. milletvekili Hamit Fendoğlu'nun, Mecliste oyuncak tabanca patlatması üzerine bir milletvekili, Meclis Başkanlığına verdiği soru önergesinde: Millî iradenin tecelli yeri olan bu kutsal çatının altını Luna parka, çocuk bahçesine benzetmek isteyen bu kimse hakkın da içtüzük gereğince ne gibi işlem yapılmıştır.

★ **BATMAN'DA ODUNUN TONU 420 LİRA**

Sürekli yağan yağmurların orman yollarını kapatması üstüne 300 liraya satılan odunun tonu 420 liraya çıkmıştır. Ancak, 420 lira verdikleri halde odun bulamayan fırıncılar, fırınlarını kapatmak zorunda kalacaklarını bildirmişlerdir.

Osmaniye Olayları

Osmaniye'de Aralık ayı içinde kurulan Türkiye İşçi Partisi İlçe Merkezinin tablasını, kasaba eşrafının kiraladığı bir takım kişiler parçalamak istemiş, olay basına geniş şekilde intikal etmiştir.

Bu konuda, Osmaniye TİP. İlçe Başkanı İrfan Gökçen diyor ki:

«Vaki sabotajın gelişim kaynağı, öteden beri bilinen kişiler çıkarlarına uygun olmayınca, hattâ kendi siyasî partilerinden de olsa, diğerlerinden de olsa — müftü bile olsa, doktor bile olsa — sopa ile kovalarlar. Sayısı elliye varmayan bir kalabalıktı bu sabotajı yapanlar.

Osmaniyeliler, Osmaniye'de yani emekçiler, emekten yana olanlar, yalınayaklar, açıar, esnaflar, arkasız memurlar, subaylar, emekliler, öğrenciler yani toplumculardır

Kardeşlerim, elli kişilik saldırıyı muazzam topluluğumuzla, parçalamamıza kadar varacak bir kışkırtma hareketine girişen kişilerin çabalarına uymadınız. Kanunlara, Anayasaya karşı gelmediniz. Saldıranları, kışkırtıcıları ibretle, vakarla seyrettiniz. Siz kardeşlerime var olunuz derim.»

Olaydan sonra, durumu incelemek üzere, TİP Genel Merkezince görevlendirilen Adana Milletvekili Ali Karcı, Proletere şu demeci vermiştir:

«Kurucu arkadaşları gördüm, konuştum. Osmaniye olayları, emekçi halkımızın mutluluğu için, çalışmalarını daha da kamçılamış. Partimizin, Osmaniyede gelişmesine engel olacak hiçbir gücün bulunamıyacağını söyleyen yiğit yönetici arkadaşlarımız, 19 Aralık Salı günü İl Merkezinden getirilen tabelâyı, yeniden yerine yerleştirdiler.

«Osmaniye'de bulunduğumuz günlerde, bir çok işçi, köylü, esnaf vatandaşlarla konuştuk hepsi olayı lânetliyor: «Bu olay hepimizin gözünü açtı. Tüm hak yiyiciler, TİP'e karşı birleştiler. Oysa, bunların arasında birbirinin gölgesine kurşun sıkanlar vardı. Başaklı — Çarklı tabelâyı görünce, düşmanlıklarını bir tarafa bıraktılar, elbirliği yaptılar, kesenin ağızları nı açtılar, bazı kimseleri satın alarak, onları maşa olarak kullandılar ve TİP'e saldırttılar. Bunları biz gözlerimizle gördük. Olay, TİP'in fukaranın partisi olduğunu bize açıkça gösterdi.»

Türkiye İşçi Partisi her yer de olduğu gibi Osmaniye'de de emekçi kardeşlerimizin elleri üzerindedir.

Proleter dağıtan toplumlu gençler

Polis proleter'e saldırdı

15 Aralık 1967 günü saat 13.00 de Başkentin Kızılay ve Yenimahalle duraklarında Proleter dağıtan gençler bu semtlerde bulunanların dikkatlerini üstlerine çekmişlerdir.

«Bugün Meclisteyiz yarın iktidardayız — Satılmış kalemlere paydos — yazarları işçiler ve köylülerdir — Nasırlı eller kaleme sarıldı — Dış sömürücüye de iç sömürücüye de paydos — Anayasanın tastamam uygulanmasını istiyoruz — NATO'dan çıkacağız. sömürgeni yıkacağız—» diyenlerin gazetesi olan Proleteri, tanıtmışlardır.

Bu duruma öfkelenen bir polis Proleter dağıtan gençlere müdahale etmiştir. Proleter sattırmayacağını söyliyerek üniversiteli toplumcu gençlerin ellerinden kopardığı 70 Proleterle üç öğrenciyi karakola götürmüştür.

Fikir Kulüpleri Federasyonuna bağlı olan bu gençler karakola giderken yerlerini yüze yakın genç öğrenci doldurmuş ve Proleter satımını devam etmiştir.

Aynı gün akşamı karakola giden Proleterci gençlerin bağlı oldukları Federasyonun kuruluşunun üçüncü yıldönümü kutlanmıştır. Tutuklu öğrenciler yıldönümüne katılamayınca bulundukları Çankaya Polis karakolundan şu mektubu yollamışlardır:

«Kardeşlerimiz,

Federasyonumuzun üçüncü yıldönümü kutlama toplantısına karakolda olduğumuz için katılamadık. Bu yüzden üzgünüz. Mutlu yarınları getirecek emekçi halkımız için her türlü çileye hazırız. Saygılarımızla.»

Salonu hıncahınç dolduran gençler tarafından bu mektup dakikalarca alkışlanmış «Yaşasın Türkiye emekçileri, yaşasın Türkiye sosyalizmi» diye bağırılmıştır.

Aynı akşam adaletsever Türk hâkimi gençleri serbest bırakmıştır.

Özel okullrı protesto amacıyla, İstanbul Teknik Üniversitesi Talebe Birliği Başkanı Hasan Yalçın ve arkadaşları İstanbul'dan Ankara'ya 14 gün yürüdükten sonra yapılan toplantıda bir konuşma yaparak «Tabanlarımız yarılarak 14 gün yürüdük. Bu yürüyüşümüz Türk sosyalizmine armağan olsun » demiştir.

Yüzoltmış işçi aç kaldı

Elbistan ilçesinin Çiftlik köyünden Adana'ya getirilerek çeltik tarlalarında çalıştırılan yüzaltmış tarım işçisi, ücretlerini vermeyen çeltik ağalarını şikâyet etmiştir.

İşçiler: «Çeltik ağaları bizi 52 gün tarlalarında, su içinde çalıştırdılar. Biriken 33 bin liramızı vermedikleri gibi, iş bitti diyerek bizi kapı dışarı ettiler. Onbeş günden beri otobüs garajında betonlar üstünde yatıp kalkıyoruz. Çocuklarımız açlıktan, soğuktan hasta landılar. Gebe kadınlarımız perişan oldular.» diye dert yanmışlardır.

TEVFİK FİKRET ANILDI

TİP. Ankara ve İstanbul İl yönetim kurulları Şair Tevfik Fikret'in 100. doğum yılı münasebetiyle 24 Aralık 1967 Pazar günü anma toplantısı yapmışlardır.

MUSTAFA KEMAL'İN KALPAKLI RESMİ

10 Kasımda Mustafa Kemal'in kalpaklı resmini yayınlayan «Ortanın Solu» organı Kim Dergisi, «Kıyafet Kanununa aykırı hareket» gerekçesiyle polisle tarafından toplatılmış, ancak emri kimin ve hangi nakamın verdiği anlaşılamamıştır.

YENİ ADANA 50 YAŞINDA

Birinci kurtuluş savaşının çetin yıllarında «Yeni Adana» agzetesi, 25 Aralık 1918 de, Pozantıda bir yük vagonu içinde ve kömür isiyle basılmak suretiyle yayınlanmaya başlamıştı.

İŞÇİLERİ HER AY ÇIKARIP YENİDEN İŞE ALIYORLAR

Sinop'ta kurulu Amerikan radarına ait ek tesislerin inşasını yapmakta olan bir Amerikan şirketi çalıştırdığı Türk işçilerini 28 gün çalıştırmakta ve bu süre sonunda yeniden işe almaktadır.

İşçilerin iş kanunu kapsamına girmelerini önlemek amacını güden bu tutum, işçiler arasında tepki yaratmaktadır.

SAVCILARI ADALET BAKANI TAYİN EDEMEYECEK

Adalet Bakanının, savcıların tayin ve terfileriyle ilgili yetkileri, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiştir.

dış olaylar

Kıbrıs'ta Türk bölgesi

Kıbrıs: 9.251 kilometrekarelik bir adadır. Yüzölçümünün 99 kilometrekaresi üzerinde üç hükümran İngiliz üssü kurulmuştur. Dün açıklanan 19 prensibin uygulanacağı Türk fiilî kontrolü altında bulunan bölgelerin toplamı ise 250 kilometrekare kadardır.

Türklerin direnme noktalarının en irisi, 100 kilometrekare kadardır ve Lefkoşe'nin yarısı ile kuzeyindeki bazı stratejik araziyi kapsar.

Burada yarısı göçmen, yaklaşık olarak 40.000 soydağımız yaşar. «Lefkoşe üçgeni» dahil Türkler irili — ufaklı 43 ayrı yerleşme bölgesine dağılmışlardır. Bunların çoğunun birbiriyle irtibatı yoktur. Yüzölçümünün geriye kalan kısmı Rum yönetiminin fiilî kontrolundadır.

eolojik devirlerde Kıbrıs'ın Anadolu ile bitişik, hattâ onun aslı bir parçası olduğu herkesçe kabuledilmiş bir gerçektir. Ada, 1571 de Venediklilerden Osmanlılara geçmiştir. 1878 Berlin Konferansına kadar Türk yönetiminde kalmıştır.

İdare 1878 de İngilizlere geçtikten sonra, Kıbrıs Osmanlı Devletinde şeklen «Mümtaz eyalet» sayılmıştır. Lozan Konferansı ilişkileri kesin şekillere bağlamıştır. Çünkü 1914 de İngiltere Adayı zaten resmen ilhak etmişlerdi. Kıbrıs, 1960 da bağımsızlık kazandı ve 21 Aralık 1963 de cemaatlerarası kanlı çatışmalar başlamış ve 1960 Anayasası rafa kaldırılmıştır.

1956 da yapılan son resmî nüfus sayımına göre, Kıbrıs'ta 416 bin 986 (yüzde 78.6) Rum, 92.642 (yüzde 17.6) Türk yaşamaktadır. Kıbrıs Kurumları Federasyonu o zaman sonuçlara itiraz etmişti. Kendi yaptığı sayıma göre, Adada 92.642 değil, 113.000 Türk yaşadığını açıklamıştır.

Vietnam Savaşı Laos'a sıçradı

Laos hükümeti, radyo ile yaptığı bir resmi açıklamada, Kuzey Vietnam kuvvetlerinin memleketin kuzey bölgesinde muhtelif kesimlere karşı «Genel bir saldırıya» başlamış olduklarını bildirmiştir.

Hükümet merkezi Vientiane radyosunda, muntazam kuzey Vietnam birliklerinin, Lam Bak ve Phalane şehirlerine karşı hücuma geçtikleri. bu saldırıların püskürtüldüğü belirtilmiş, bununla beraber Kuzey Vietnamlıların çok sayıda asker kullanmak suretiyle girişmiş oldukları saldırı neticesinde patlak veren savaşın halen devam etmekte olduğu da kaydedilmiştir

Luang Pragang şehri de Kuzey Vietnam saldırısına hedef olmaktadır. Kuzey Vietnamlıların, Güney Vietnam'a giden «Ho Şi Minh yolu» adını verdikleri geçit bölgesini temizlemek. bu yolun Laos'tan geçen kısmını garanti altına almak istedikleri anlaşılmaktadır.

Saygonda Amerikalılar için 20 bin genelev var

HAVANA (AP.) — Bir Vietkong sözcüsü, Vietnamdaki Amerikan askeri mevcudiyeti sonucunda Saygonda, Amerikalı askerler için 20.000 genelev açıldığını ileri sürmüştür.

Kübada yapılan yabancı aydınlar toplantısında konuşan Milli Kurtuluş Cephesi (Vietkongun siyasi dalı) temsilcisi, hazır bulunan 400 solcu tarafından sık sık alkışlanmıştır.

Vietkong sözcüsü, bugün Saygonda resmen 70.000 fahişe bulunduğunu ve 120.000 kadar başka genç kadının da dünyanın en eski mesleğine zorla sürüklendiklerini söylemiştir.

Sözcü, «Amerikalılar bizim milletimizin ruhunu satın almaya çalışmışlardır» demiştir.

Aynı zamanda Amerikayı Güney Vietnama «müstehcen propaganda ve fotoğraf yağdırmakla» itham etmiş, bunları Amerikan hayatının bir kısmı olduğunu ileri sürmüştür.

KUZEY VİETNAM BAŞKANI HO Şİ MİNH AMERİKALILARA KARŞI SAVAŞIN HIZLANDIRILMASINI İSTEDİ

Kuzey Vietnam Cumhurbaşkanı Ho Şi Minh bir toplantıda yaptığı konuşmada Vietnamlılara özellikle şöyle seslenmiştir: «Amerikan emperyalistlerinin yenilgisi açıktır. Fakat yine de saldırılarını sürdürüyorlar. İşte bundan dolayıdır ki, genç yaşlı, erkek kadın tüm Vietnamlılar hiç bir güçlükten yılmayan 31 milyon yiğit savaşçı olmalıdırlar. Yeni yılda, yeni çabalar harcayalım ve yeni zaferler kazanalım.»

Öte yanda 500'e yakın Amerikan kütüphanecisi Başkan Johnson'a, Vietnam bombardımanının durdurulması için başvurmuşlardır.

Kıbrıs Türk Cemaati

Dışişleri Bakanlığı dün yaptığı açıklamada, «Kıbrıs Cumhuriyeti Anayasa hükümleri mahfuz olmak üzere Kıbrıs Türklerinin yönetiminin tabi olacağı prensipleri 28 Aralık 1967 tarihinde tesbit etmiş bulunduğunu» bildirmiş ve bu konudaki Bakanlık görüşünü bir açıklama ile aşağıdaki biçimde belirtmiştir:

«Görüleceği üzere Kıbrıs Türk cemaati bünyesinde yapılan yeni düzenleme tamamiyle Kıbrıs Türklerine taallûk eden hususları kapsamaktadır ve halihazır icaplara cevap verecek niteliktedir.»

Madde 1 — Kıbrıs Cumhuriyetinin 16 Ağustos 1960 tarihli Anayasasının bütün kuralları uygulanıncaya kadar Türk bölgelerinde yaşayan Türkler geçici Türk yönetimine bağlanmışlardır.

YASAMA İŞLEİ

Madde 2 — Geçici Türk yönetimi bölgelerinde uyulması zorunlu kurallar Temsilciler Meclisi Türk üyelerinden ve Türk Cemaat Meclisi üyelerinden kurulu bir Meclis tarafından kararlaştırılır.

Geçici Türk yönetimi Meclis Başkanı Temsilciler Meclisi Başkan Vekilidir.

Madde 3 — Geçici Türk yönetimi Meclisi üyeleri 16 Ağustos 1960 tarihli Anayasada yazılı haklara sahip olmaya devam ederler.

Madde 4 — Geçici Türk yönetimi Meclisi, Temsilciler Meclisi içtüzüğünün uygulanması mümkün hükümlerine göre çalışır.

Madde 5 — Geçici Türk yönetimi Meclisi Temsilciler Meclisinin yetkili olduğu konularda geçici kuralları koyar, değiştirir veya kaldırır.

Madde 6 — 21 Aralık 1963 tarihine kadar 16 Ağustos 1960 tarihli Anayasaya uygun olarak kabul edilmiş bulunan kanunlar geçerli ve yürürlüktedir.

Madde 7 — Geçici Türk yönetimi Meclisi, yürütme kuruluna Türk bölgelerinde uygulanacak her türlü kurallar koyma yetkisi verebilir.

Madde 8 — Türk bölgelerinde yürütme görevi yürütme kurulu tarafından yerine getirilir.

Madde 9 — Yürütme kurulu 16 Ağustos 1960 tarihli Anayasanın 46. maddesinde öngörülen üç Bakan ve dört diğer üyeden meydana gelir.

Yürütme Kurulunun Başkanı Cumhurbaşkanı Muavini, Başkan Yardımcısı Türk Cemaat Meclisi Başkanıdır.

Madde 10 — Yürütme Kurulu Savunma — İçişleri — Adalet ve Dış Münasebetler, Ziraat ve Tabii Kaynaklar Sağlık Hizmetleri, İktisadi ve Ticari İşler, Sosyal İşler, Bütçe İşleri ve Bayındırlık ve Ulaştırma İşleri üyelerinden kuruludur.

Madde 11 — Yürütme Kurulunda istifa ve diğer sebepler le açılacak üyelikler Başkan Yardımcısının teklifi üzerine Başkan taarfından yapılacak tayinlerle doldurulur.

Madde 12 — Yürütme Kurulu Başkanı, Başkan Yardımcısı ve üyeleri resmî görevlerinden başkabir görev veya özel bir iş göremezler.

Madde 13 — İdari teşkilâtı değiştirmeye ve bu teşkilâta verilecek görevleri tesbite yürütme kurulu yetkilidir.

Madde 14 — Geçici Türk yönetiminin güvenlik ve savunma hizmetleri yürütme kurulunun tâyin edeceği teşkilât tarafından sağlanır.

Madde 15 — Türkiye'den sağlanan her türlü yardımlar, bu yardımların verilme şartlarına uygun olarak kullanılır.

Madde 16 — Geçici Türk yönetiminin bütün memurlarının tayini, nakli ve işlerine son verilmesi gibi işlemler 16 Ağustos 1960 tarihli Anayasanın 124. maddesinde öngörülen amme hizmeti komisyonunun 3 Türk üyesinden kurulu bir komisyon tarafından yapılır.

Türk âmme hizmeti komisyonu üyeleri yürütme kurulunun Başkan Yardımcısının teklifi üzerine başkanı tarafından tayin edilirler.

Madde 17 — Geçici Türk Yönetiminin yargı işleri bağımsız Türk mahkemeleri tarafından görülür.

Madde 18 — Türk mahkemelerinin teşkili, yetki ve görevleri ve hâkimlerin statüsü ile ilgili konular geçici kurallarla düzenlenir.

Madde 19 — Türk bölgelerinde uygulanmak üzere kabul edilen bu temel kurallar 16 Ağustos 1960 tarihli Anayasanın bütün kuralları uygulanıncaya kadar yürürlükte kalır.

DIŞİŞLEİNİN AÇIKLAMASI

«Kıbrıs'ta aralık 1963 den beri Anayasaya aykırı olarak yaratılan fiili durum dolayısiyle Türk ve Rum cemaatlerinin ayrı ayrı yaşadıkları bir vakıadır. Bu durumları izale etmek maksadıyla Türk cemaati, Kıbrıs Cumhuriyetini yaratan antlaşmalar ve bu antlaşmaların tanıdığı iki ayrı cemaatin statülerini ve haklarını tesbit eden Kıbrıs Cumhuriyeti Anayasası hükümleri mahfuz kalmak üzere Kıbrıs Türklerinin yönetiminin tâbi olacağı prensipleri 28 Aralık 1967 tarihinde tesbit etmiştir.

Görüleceği üzere, Kıbrıs Türk Cemaati bünyesinde yapılan yeni düzenleme tamamiyle Kıbrıs Türklerine taallûk eden hususları kapsamaktadır. Ve halihazır icaplara cevap verecek nitelikte dir.»

Vietnam Savaşını protestolar devam ediyor. Resimde oturarak protestoya katılan Amerikalı H. Mc Grath görülmektedir.

KISACA

BASILAN MAO 74 YAŞINDA KİTAPLARI 86 MİLYON

Çin'in yedinci atom bombasını patlatması üzerine, 77 yaşındaki Kuzey Vietnam Cumhurbaşkanı Ho Şi Ming Mao'ya bir tebrik telgrafı göndermiştir.

Bu arada haber kaynakları Mao'nun seçilmiş yazılarından meydana gelen eserin 86 milyon cilt basıldığını bildirmiştir.

KUZEY VİETNAM BOMBARDIMANINDA 488 BİN SİVİLİN ÖLDÜĞÜ AÇIKLANDI

Nevyork Times gazetesi. Kuzey Vietnam bombardımanları sırasında 488 bin sivilin öldüğünü bildirmiştir. Merkezi Paris'te bulunan Vietnam komitesinden bir yetkili, Amerika'dan yılmadıklarını, emperyalist Amerika'nın bütün zalimliklerine rağmen bir gün dize geleceğini açıklamıştır.

RUSYA'DA ALTIN ÇALAN MÜHENDİS İDAM EDİLDİ

Sovyet Rusya'da maden şefliği yapan bir mühendisin elli kilo altın çaldığını tesbit eden mahkeme, mühendisi ölüme mahkûm etmiş ve karar yerine getirilmiştir.

ÇİN 8. ATOM BOMBASINI PATLATACAK

Japon hükümeti, Çin'in 8. nükleer denemesini bir kaç gün içinde yapabileceğini bildirmiştir.

TİP haberleri

TİP Genel Başkanı Aybar'ın partililere yeni yıl mesajı

Partili kardeşlerim,

Geride bıraktığımız yıl da, fukara halkımıza hiç bir şey getirmedi: Pahalılık, işsizlik, bütün dertler, eskisi gibi devam etti. Amerikan hegamonyası devam etti. Ağa — komprador — bürokrat üçlüsünün tahakkümü devam etti. Ama savaşımız da, gücünü artırarak devam etti. Amerikan emperyalizmine karşı açtığımız mücadele, gittikçe genişleyen halk kitlelerinin katılmasıyla, daha tesirli bir hal aldı. Partili — partisiz gençler; Ankara'da, İstanbulda, İzmir'de ve başka şehirlerimizde, Amerika'nın Türkiye'den çıkıp gitmesi için gösteriler yaptılar.

NATO'dan çıkmamız ve ikili anlaşmaların feshi için yürüttüğümüz kampanya etkili olmaya başlamıştır. Daha düne kadar koyu NATO'cu, Amerikacı olan politikacılar, ağız değiştirmeye başlıyorlar. AP. iktidarı bile, ikili anlaşmaların, bağımsızlığımızla bağdaşmayan hükümlerinin değiştirilmesi için uğraştığını söylüyor.

Ama bizden başka hiç kimse: «NATO'dan çıkmalıyız! İkili anlaşmaları feshetmeliyiz. Yurdumuzdaki Amerikan üslerini temizlemeliyiz ve de temizleyeceğiz» diyemiyor. Diyemez de; çünkü son tahlilde, bu baylar, Amerikan emperyalizmine dayanan bugünkü bozuk kap — kapitalizminden yanadırlar. Kapitalizmden yana oldukları için de, NATO'ya, ikili anlaşmalara karşı çıkamıyorlar.

Sosyalizm, geçen yıl, böylece köylere biraz daha girdi. Köy kahvelerinde tartışılan bir konu haline geldi. Son yaptığımız doğu gezisinde, uğradığımız hemen her köyde, İşçi Partililere, yani sosyalistlere rastladık. Bu, son derece önemli bir gelişmedir.

Sosyalizmi, işçi sınıfımız da iyice benimsemeğe başlamıştır. Meselelerinin, ancak düzeni temelden değiştirmek, sosyalizmi kurmakla çözümleneceğini kavrayan işçi kardeşlerimizin sayısı, büyük ölçüde artmıştır. Sosyalist bir örgüt olan DİSK'in kuruluşu, bunun en canlı delilidir. Tek kurtuluş yolunun sosyalizm olduğuna inanan vatandaşlarımızın sayısı, hızla artmaktadır. Türkiye'nin ağırlık noktası sosyalizme doğru kaymaktadır.

İkinci Millî Kurtuluş Savaşımızın, sosyalizm için yürüttüğümüz mücadeleden ayrılmadığını, ayrılamayacağını biliyoruz. Birinci Millî Kurtuluş Savaşını kazandıktan sonra, yeniden emperyalizmin boyunduruğuna düşmüş olmamız, bu iki mücadelenin birbirinden ayrılma yacağını bize öğretmiştir. Mücadelenin birliğini bölerek; hem millî kur

(Devamı Sa. 15 de)

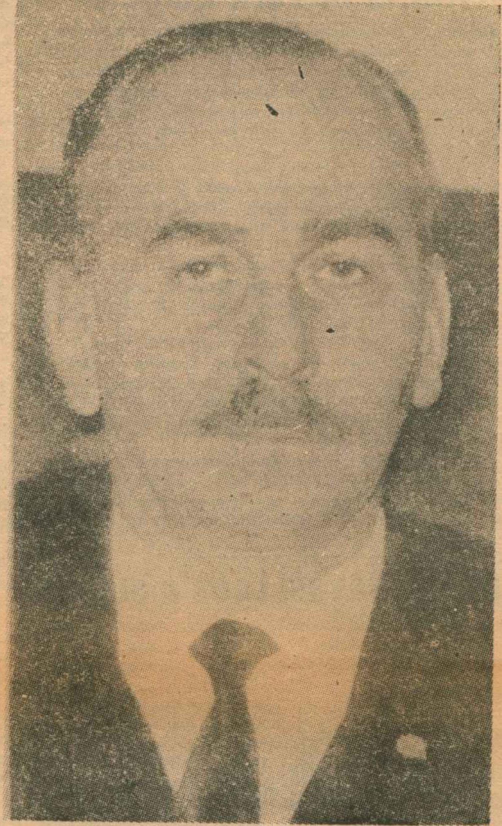
T.İ.P. Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar

Tarihin çizgisi Antiemperyalist savaş çizgisidir

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Ankara İl Kongresinde bir konuşma yaparak, Amerikan emperyalizmi üzerinde durmuş, Amerika'nın Türkiye'ye dost ve yardımcı maskesi ile nasıl girdiğini, Kıbrıs konusunda nasıl ikiyüzlü bir politika izlediğini ve NATO'yu kendi çıkarları için nasıl kullandığını etraflıca açıkladıktan sonra; NATO'dan çıkmak ve Amerikan emperyalizmi ile savaşmak için İkinci Millî Kurtuluş Savaşımızı açtığımızı bildirmiştir.

Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, sözlerine Kıbrıs'daki son durumu anlatarak başlamıştır. Daha sonra Amerika'ya ve NATO'ya bağlı kaldıkça Kıbrıs'ta Türkiye'nin çıkarına uygun bir çözümün olamayacağını etraflıca anlatmıştır. Amerikan emperyalizmi hakkında; «Bir millî kurtuluş savaşı ile varlığını koruyan Türkiye'nin, üstelik 15 yıl bağımsız bir dış politika izlemiş olduğu halde, nasıl ve neden tekrar emperyalizmin boyunduruğuna girdiğini, Amerika'nın yurdumuzda nasıl üslendiğini hepimiz iyice bilmeliyiz» demiştir.

Bu konuda Aybar şunları söylemiştir:

1947 tarihinde Truman Doktrini ise, Amerikanın harp sonrası politikasında kesin bir dönüm noktasıdır. Bu doktrin ile Amerika, başka devletlerin iç işlerine karışmayı kendisi için bir dış politika prensibi haline getirmiştir. Truman Dokrtini, komünizmle mücadele maskesi arkasına gizlenen Amerikanın dünya hegamonyası plânlarında ilk adımı teşkil eder. Gerçekten, maksat, Türkiye ve Yunanistan gibi son derece önemli mevkiler işagl eden iki memleketi sıçrama tahtası haline getirmektir. Demek ki, Truman Doktrinine dayanan bu anlaşma, Türkiye'nin içişlerine müdahale maksadını güden bir teşebbüstü. Anlaşmanın maddeleri, bu maksadı açıkça ortaya koymaktadır. Bu ikili anlaşma gereğince, Amerika Türkiyeye bir askerî heyet gönderecek, bu heyet, yardımın kullanılışını denetleme yetkisine sahip olacaktı. Anlaşmanın asıl bizim elimizi kolumuzu bağlayan hükmü, 4 üncü maddesindeki hükümdür. Bu maddede, verilen silâhları, Amerikanın izni olmadan kullanamayacağımız yazılıdır.

O tarihlerde küçük, mütevazi imkânlarıyla gerçekleri halka duyurmaya çalışan sadece bir avuç bilinçli vatansever çıkmıştır. Bunlar, vatan hainliğiyle suçlanarak susturulmuşlardır. Amerikan boyunduruğuna, muhalefeti ve iktidarı ile söz birliği halinde, 20 yıl önce, işte biz böyle girdik. Şimdi dâva bundan kurtulmaktır.

Yirmi yıldır karşımıza ayrı gerekçe ile çıkıyorlar:

«Bizim gibi küçük bir devlet, ya Birleşik Amerikadan yana olacaktır, ya Sovyetler Birliğinden yana, ya NATO içinde, ya Varşova Paktı içinde kendini koruyacaktır. Varşova Paktına giremeyeceğimize göre, elbette NATO da kalacağız...» diyorlar.

Kurtuluş Savaşının başlarında, Erzurum ve Sivas Kongrelerinde de aynı mantık, aynı gerekçe ileri sürülmüştü:

«Biz kime karşı savaşacağız? Yunanlıların arkasında İngiltere var. Onun parası, silâhı, topu, tüfeği var. Bizim ise, buradan cepheye kadar şimendiferlerimizi yürütecek kömürümüz bile yok. Onun için, savaş yolunu tutmayalım. Bize yardım elini uzatan Amerika'nın himayesini, «manda» sını kabul edelim» demişlerdi. Üstelik, bu sözler, basiretin, sağduyunun sesiymiş gibi söylenir.

TARİHİN ÇİZGİSİ ANTİEMPERYALİST SAVAŞ ÇİZGİSİDİR

Oysa, hürriyetleri söz konusu olunca, milletler, bu gibi akla yakın görünen sözlere kulaklarını tıkarlar. Nasıl ki, biz de tıkamıştık kulaklarımızı. Türk milleti ve Mustafa Kemal, «Ya istiklâl, ya ölüm...» diye haykırmıştı mandacıların, himayecilerin yüzüne.

Hayır... Bugün bizim gibi küçük devletlerin kaderi, ya Amerikan boyunduruğu, ya Sovyetler boyunduruğu değildir. Tarihin çizgisi, emperyalizme karşı, savaş çizgisidir. İnsanlığın kaderi, Anti — emperyalist savaş çizgisi üzerindedir. Halklar, dünya nüfusunun üçte ikisinden daha çoğunu teşkil eden fukara ve mazlum halklar, elde silâh, Amerikaya ve emperyalizme karşı savaşıyor. Kimi de, henüz pasif birdirenme halinde bulunuyor. Silâhlı ya da silâhsız, her hal-ü kârda, insanlığın kaderi anti —emperyalist mücadelere belirleniyor. Bu gerçek, asla gözden çıkarılmamalıdır. Türkiyenin bugününden çok daha kötü şartlar altında, bir millî kurtuluş savaşı vermiş ve kazanmış olduğu nutulmasın. Türkiye gibi küçük devletler, varlıklarını emperyalizme karşı mücadele ederek koruyorlar. Emperyalizme karşı zafer kazandıktan sonra da, yollarını, yönlerini, kendi tarihsel greçeklerine göre değerlendirdikleri sosyalist ilkeler ışığında çizmeye çalışıyorlar. Bağımsızlıklarına kıskançça sarılıyorlar.

MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞLARI BAŞKA BİR SAVAŞTIR

Millî kurtulşu savaşları başka bir savaştır. Önce bunu anlamak gerek. Millî Kurtuluş Savaşlarının silâhı da başka, stratejisi de başka, taktiği de başkadır. Evet millî kurtuluş savaşlarında modern silâhlar da kullanılır, kullanılmaktadır. Ama, daha çok basit silâhlar kullanılır ve Millî kurtuluş savaşları, silâhlı halk kuvvetlerine dayanan bir savaştır. Halkın savaşıdır. Bunun içindir ki, silâh konusu, millî kurtuluş savaşlarının kendine özgü stratejisi ve taktiği içinde çözümlenen bir konudur.

Millî kurtuluş savaşları, vatan topraklarının karış karış, sonuna kadar savunulduğu bir savaştır. Düşman, vatan topraklarını bir baştan bir başa işgal etse de, savaş bitmez. Millî kurtuluş savaşları, ancak zaferle son bulur. Savaştan esas unsur halkın kendisi olduğu için, yurt topraklarının, geçici bir süre için de olsa terki söz konusu değildir. Savaş yıllarca devam edebilir ve sonunda, en güçlü ordular bile mutlaka yeni

(Devamı Sa. 15 de)

Aybar'ın partililere mesajı

(Baştarafı Sayfa 14 de)

tuluş, hem sosyalizmi tehlikeye düşürecek olan ters görüşleri etkisiz hale getirdik.

Sosyalist gençlik kuruluşları Sosyalizm için mücadelenin birlikte yürütüleceği hakkındaki tezleri mizi benimsediler.

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizmin bayrağı, partimizin elindedir.

Partimizin hızla gelişmesinden çılgına dönen çıkarcı çevreler ve cüce politikacılar, taşlı sopalı saldırılarla bir sonuç alamayınca, partimizi içerden çökertme teşebbüslerine girişmişlerdir. Bir yandan, bazı kimseler de, partide hizipçilik yapmaya kalkışmışlar ve bilerek — bilme yerek CIA ajanlarıyla aynı paralele düşmüşlerdir. Partimiz saflarına sızan, kuzu postuna bürünmüş bu gibi kışkırtıcıların maskeleri düşürülmüştür. Sözde daha doğru daha ileri bir sosyalizm uğruna mücadele ettiklerini söyleyerek, parti içi dayanışmayı, birlik ve beraberliği, karşılıklı sevgi, saygı ve güveni baltalama ya teşebbüs edenlerin tasfiyesi başlamıştır. Haysiyet divanları, bu gibiler hakkında ilk kararları vermiş bulunuyor. Önümüzdeki aylarda, partimiz, bu kışkırtıcılardan tamamen temizlenecektir.

Türkiye sosyalizmi, Türkiye'yi, emekçi sınıflarımızı kurtaracak biricik yoldur. Bizim tuttuğumuz yoldan daha doğrusu, daha ilerisi yoktur. Yolumuz, yöntemimiz, kitaplardan basma kalıp aktarmalarla değil, Türkiye'nin somut şartları, bilim ışığında değerlendirilerek çizilmiştir. Biz, İşçi Partililer, herhangi bir sosyalist yol üzerinde değiliz. Türkiyenin sosyalist yolu üzerindeyiz. Türkiye sosyalizminin kitabını, A'dan Z'ye, yedi yıldır, mücadelemizle, biz İşçi Partililer yazıyoruz.

Gelen yılda, mücadelemiz daha da çetin olacaktır. 1968 yılında, dar boğazlar, daha da daralacaktır. Amerika ve ona dayanan egemen sınıflar, sorunları büsbütün çözemez olacaklardır. Bunun sonunda, saldırganlıkları artacaktır. Anayasa çizgisinin büsbütün gerisine düşeceklerdir. Bu durum, ortamı daha da çok lehimize çevirecektir. Şüphesiz, ortamın lehimize dönmesi, sadece karşımızdakilerin ters davranışlarının bir sonucu değildir. Bunda, bizlerin bilinçli ve yürekli mücadelemizin büyük payı vardır. Üstelik, seçim döneminde rastlayan önümüzdeki yılda halka doğruları anlatmak, halkı örgütlemek yolundaki mücadelemizi daha da hızlandıracağız. Zafer bizim olacaktır. Türkiye sosyalist olacaktır. Türkiye'yi, tam bağımsız, demokratik, sosyalist halkı mutlu bir ülke olmaktan kimse alakoyamaz.

Hepinize mutluluklar, başarılar, saygılar, sevgiler...

MEHMET ALİ AYBAR

Kurumuş ceviziçi gibiydi

«— Bankadan ağa alır, dağıtır bize.»
«— Faiz ne vereceksin?»
«— Yüz bankonota on bankonot, demek, iki yüz yirmi.
Ağanın çeltik tarlasında da çalıştık biraz.»
«— Para aldın mı?»
«— Buncacık işe para mı alınır?
O da, hükümete işimiz düşerse parasız görüverir.»
«— Niye deyyuslara başvuruyorsun?
Kendi işini kendin görsen ya hükümette...»
Şaşkınlığı gitgide artıyordu köylünün:
«Deli mi, yoksa hepten cahil mi bu tüysüz oğlan?» —
— diye düşünüyordu bir yandan,
bir yandan da tuhaf bir üzüntü düşüyordu içine:
«Bunu burda komazlar, atarlar», — diye düşünüyordu, —
«Vali tutsa bile ağalar tel çekip attırır.»

«— İşimiz ufak olursa kendimiz görürüz,
lâkin iş büyüdü mü ağaların eline yapışırız.»
«— İyi haltedersiniz.»
Kemal Bey öfkeyle kalktı masadan:
«— Demek yüzde yetmişi Ofis'e satmıyorsun?»
Köylü ses çıkarmadı.
«— Yoksa Koyunzadeye götürdün mü?»
«— Götürdüm.»
«— Öyleyse gel bak şimdi onları nasıl satacak bana,
mecburi...»
«— Mecburi...»
«— Senin yüzde iki de herifin cebine girecek ama.»
— Girecek.»
Kemal güldü:
«— Bu da mı mecburi?»
Köylü güldü:
«— Mecburi...»

Hakim sınıfların

(Baştarafı Sayfa 6 da)

boyna rüyada yaşar gibidir. Fakirken allahın «yürü ya kulum dedikleri kimseleri gazetelere yazarlar, bunlar hamallık tan,, işportacılıktan hemen zengin oluvermişlerdir. Daha hatıra gelmeyen bir sürü misallerle, halkı kendi parasıyla uyutmayı başarmaktadırlar.

Kadın, büyük dergilerindeki resim, roman, yazılarla, çıplak kadın resimleriyle halkın dikkatini bu yöne çekerlre Bu usulleri onlara çok faydalar sağlamaktadır. Halk ta kadının şeytan olduğu nu, aklı geldiğini, dünyanın kadın üzerinde döndüğünü defalarca tekrarlar. Hâkim sınıfın sarfiyatı fazla olduğundan ve kişisel buhranlar içinde bulunduğundan, kadınları kızları açık giyineerk, plâj ve buna benzer yerlerde. bu uyutma kampanyasında efendi babalarına yardımcı olmaktadırlar.

Irkcılık ve mezhepçilik yaparak halk yığınlarını birbirlerine düşürürler. İşçi ve çiftçilerin kendi sar fiyatlarını görmemeleri için bu yola başvururlar. Kürk, Türk Laz, Çingene diye ayırım yaparlar Üstün ırk filan diye halkı birbirlerine düşürürler. Efendim, Kürtleri atalım, çingeneleri satalım lazları ezelim, Orta Asya'dan Türk getirelim diye aslında hâkim sınıfa olan kinini halkın kendisine dön dürürler. Dini inançlar yönünden de, efendim sen sünni, sen alevi, sen şafisin diye bölerler. Bir de şehir şehir bölge — bölge sen şuralı ben buralı diye ayırım yaparlar.

İşte hâkim sınıfın uyutma yolları bunlar, biz kurtuluşumuz için bunları bilerek mücadele edeceğiz. Bu bir dayanma, azim işidir. Yarıştır onlar imkânlarını kullanacak, biz kurtulmaya kendi dizenimizi kurmaya çalısacağız. Tarih bizden yanadır, ilim bizden yanadır Bütün çalışanları da birleştirdik mi galibiyet de bizden yanadır. Bizi metodlarıyla oyalıyacaklarını zannedip yeni yeni yollar ararlarken her geçen gün terazinin emekçi sınıfından yana ağır bastığını bilmelidirler.

Mülkiyet

(Baştarafı Sayfa 8 de)

devlet eliyle sanayi de kurulacak. Ancak bu devletçilik olarak gözüken oyun, burjuvaziyi palazlandırmak için düşünülecektir.

Dış sömürücü kendi ülkesindekine benzer bir burjuvazi biçiminin salık verdiği ya da sömürdüğü ülkede gerçekleşmeyeceğini öncelikle bilir. Bir kez o ülke kendi pazarı. Egemenlik kurup sömürdüğü pazarda onun kendisini aşması gerekir. En azından birkaç yüzyıl onun kendisinden gerilerde olduğunu bilmektedir .Gerçekte iç sömürücü de böylesi bir oyunun bilincinde olduğundan kendi pazarını soydurmak pahasına aldığı komisyon ölçüsünde ona yataklık etmektedir.

Üretimi meydana getiren işçiler ve köylüler aç ve sersefil olsun, tek odada beş altı kişi birden yatsın, çocukları ekmek diye ağlaşsın ve de yaşamı çekilecek gibi olmasın.. Beriki bir avuç olsun, her şeyi yiyip yutarak yüz karası bir lüks içinde yüzsün, üretime en küçük katkı göstermesin.

İşçiler ve köylüler fabrikaların ve tarlaların gerçek sahipleridir. Fabrikalardan ve tarlalardan üretilen ürünlerde onların kanı, emeği ve alınteri vardır. Kan, emek ve alınteri ile yaratıkları ürünler paraya dönüşüp içinden kendilerine ölmeyecek, yarın işe gelebilecek kadarı ödeni yor ve kalanı toprak ağalarının ve komprador burjuvaların keselerine servet olarak aktarılıyorsa bunun, can çekişmekte olan düzenin bir gereği olduğunu işçilerle köylüler bilmek zorundalar. Gerçekten de bunu bilmesi ya da bilincine varmak yalnız kendi kişisel açılarından çok, çocukları açısından da işçilerle köylüler için bir sorumluluk halini almıştır.

Yolumuzu yapmıyorlar

(Baştarafı Sa. 7 de)

Şimdi bu köylülerden bazıları uyanmakta ve işin içindeki işi çakmaya başlamaktadır. Kimin kendisinden yana, kimin zenginden beyden yana olduğunu açıkça öğrenen halk yarın yıllardır kendilere reva görülen bu yolsuzluğun cezasını dört yılda bir gelip kendilerinden oy alanlara yükleyecektir.

Çünkü biz artık umutlarımızı toplumcu olan partiye bağlamış bulunuyoruz. Bu parti «Köylüye toprak, herkese iş diyen TİP. partisidir.

Tireni kaçıranlara geçmiş olsun.

BAKKAL ETEM AYVALI

Artık değer

(Baştarafı Sa. 10 da)

lalarla fabrikaların toplumun genel ihtiyaçlarını karşılamak gibi önemli görevleri var.

«Tarlalarla fabrikalar benim, onları kişisel çıkarlarıma göre plânlarım» ya da tarlalarla fabrikalar toplumun, onlar genel ihtiyaçların karşılanmasına göre plânlanır görüşleri var. İlki kapitalist, ikincisi sosyalist görüş. Mülkiyet kavramı, kapitalizmde kişisel, sosyalizmde toplumsal. Yani mülkiyet hakları kapitalist tolpumda kısıtlı, sosyalist toplumda alabildiğince açık ve geniş.

Tarlalarla fabrikalraın mülkiyeti birinde beleşçi, ayrık sınıfa; diğerinde toplumun kıymetli bölümü. çalışan yaratıcı sınıfa tanınmış.

Kapitalist toplumda, kişisel mülkiyete yer veriliyor.

Kapitalist mülkiyet kavramı çağdaş olmayıp eski görüşleri temsil etmektedir Tarlalarla fabrikaları kapitalist açıdan değerlendirmek bilime de aykırı. Çünkü gücünü olaylardan almamaktadır. Şeyler, gücünü olaylardan alır. Bilimsel olan sosyalist mülkiyet, yani tarlalarla fabrikaların mülkiyetinin toplumun üstünde olması görüşü. gücünü olaylardan almaktadır.

Birinde kişisel çıkarları. diğerinde toplumun ihtiyaçları karşılanıyor.

Mülkiyet kavramını merm. gücü değil de olaylar etkilemelidir.

Birinde bir avuç vurguncu azınlığın çıkarı için. diğerlerinde bütün insanların ihtiyaçlarını karşılamak için

Bir yanda otuz milyondan fazlası aç ve de yaşamı çekilecek gibi değil iken, beri yanda bir avuç, yüzkarası bir lüks içinde yüzüyor Olay bir avuç vurguncu değil. bütün insanlar yani toplumun en değerli bölümü işçiler ve köylülerdir. Olay 16 milyon üçyüz otuzbeş bin lira gibi artık değeri yaratmaktır.

Tarihin çizgisi

(Baştarafı Sa. 14 de)

lip gitmek zorunda kalırlar.

«Milyonlarca liralık modern silâhları, uçakları nasıl alırız?» sorusuna gelince, Türk halkı, Birinci Millî Kurtuluş Savaşında bu sorunun cevabını vermşitir. Özgürlüğü, şerefi, namusu için. Türk halkının göze almayacağı fedakârlık yoktur. Yeter ki biz. bir kurtuluş savaşı için millî savunmamızı bağımsız bir güç haline getirmeye karar verelim. Türkiyenin hakiki menfaatleri. millî savunma plânlarımızın, kurtuluş savaşı esaslarına göre yeniden düzenlenmesini. strateji. taktik ve eğitimin yeniden tesbitini zorunlu kılmaktadır.

Aybar, bundan sonra Kıbrıs olaylarının verdiği dersi hatırdan çıkarmamak gerektiğini anlatmış ve NATO içindeki bağımlı durumumuz üzerinde durduktan sonra Amerika ile yaptığımız ikili anlaşmaların iç yüzünü belirttikten sonra sözlerini şöyle bitirmiştir:

«İkili anlaşmaları toptan feshetmekten başka şık yoktur. NATO'dan çıkacağız ve ikili anlaşmaları feshedeceğiz. Zaman gelmiştir. Derhal harekete geçmek gerek. «Zamanı gelince, NATO içindeki vaziyetimizi muhafaza etmek suretiyle bir hal yolu bulacağız...» gibi sözlerle kaybedilecek vakit yoktur Açık konuşmak lâzım. NATO'dan yana mısınız dğil misiniz? Biz değiliz. TİP NATO'dan yana değildir.

Türkiye İşçi, Partiyi. Amerikan emperyalizmine ve NATO'ya karşıdır. Türkiye İşçi Partisi valnız Türkiyenin bağımsılığından ve sosyalizmden yanadır.

DÜZELTME

Geçen sayıda 13 üncü sayfada yayınlanan «Yolsuzluk başlıklı yazımın birinci satırı «Bu nasıl mütarekt seçimi» bu nasıl demokrası seçimi diye çıkmış Yapılan maba hatasını düzelterekten okuyucularımdan bağışlanmamı dilerim

Köylü Kadir [illegible]

DEFOL BE!..

NATO'dan çıkma zamanı geldi

BÖREKÇİ MUZAFFER ÇELİK

Sizlere bu yazı dizisinde, geleceğin hem de yakın bir geleceğin mutlu haberini verirken, Başarımızın nasıl olacağını, başarısızlığımızın nedenini anlatmaya çalışacağım.

Bir kavgacı dost derki: Başarımız en kötü şartlar da en güçlü olduğumuza inanmak. Başarısızlığımız ise iyi şartlar içinde kendimizi güçlü zannetmek ve mücadeleyi genişletmektir.

Biliyoruz. Duyuyoruz ve de görüyoruz: Ne zaman nerede olursa olsun, fakirliğimizin nedenini arasak, köydeki ağayla şehirdeki tüccarla, müteahhitle, fabrikatörle, müteahhitle yaşama şartlarımızı, İnsanca bir görüş içerisinde hak ve hukuka dayanarak, akıl ve mantık sözgecinden geçirip rakam rakam eleştirsek ve bunu da kendi sınıfımızdan olan emekçilere fakir halkımıza anlatsak. Bu düzende, kahr olası bozuk düzenden yararı olan birisi çıkar, Sefaleti kadere kısmete dayar sizler komünistsiniz der. Sorarsın bu ne mâna şey desen yazarların yazılarından, eleştirisinden haberi yokmuş gibi başlar yaygaraya baktı o da sökmiyor, bu kere o adamlar kafasını çalıştırmış sizde kafanızı çalıştırın der. İçinden çıkmaya çalışır.

Düşünüyoruz! Namustan, ahlâktan dürüstlükten, dinden ,imandan, kaderden kısmetten söz edenlerin yaşamasına, davranışlarına karşıt çıkan sonuç namussuzluğun, ahlâksızlığın, vicdansızlığın, hırsızlığın adını kafa çalıştırmak koymuşlar.

Şu satırları yazarken: Dokuz yaşından beri hayat mücadelem, sefaletim, hor görülmüşlüğüm, içinde büyüdüğüm köyüm, yaşamanın! Bir kuru ekmek bir hırka olduğunu sanan saf ve masum insanları. Birer birer gözümün önünden geçtiler. İki ayrı dünya ve iki örnek insan. Birisi daima çalışan üreten eşen ve eken, karşılık beklemeden vatan uğruna canını veren, benim canım, kanım köylüm.

Diğeri: yalnız kendisi için yaşayan, on katlı gökdelenlerin tepesinden aşağılara acıyormuş gibi bakarak kendini insan üstü bir varlık zanneden, hak ve hukuk kurallarını tanımayan toplumu bir sülük gibi emen canavar ruhlu yaratık. Sözüm buna... Dün İngiliz, Fransız, işgal kuvvetleri ile anlaşanlar. Bugün yine Amerikayla vatan menfaatlerini müşterek sömürüyorlar. Bu sömürü düzeninin devamı için de Amerikan silâhını yardımına çağırıyor ve bizim haberimiz olmadan gizlice anlaşmalar imzalıyorlar. Sanki bu vatanın başka sahibi yokmuş da. Vatan sanki babalarının çiftliği, üzerindeki yaşayan (işçi ve köylüde) köleleri. Yağma yok onlara gayri dur diyoruz (ikinci milli kurtuluş hareketi başlamıştır.) Tüm emekçiler, emekten yana okumuş aydınlar, vatan sever ler sosyalistlerin başlatmış olduğu gerçek mücadeleye katıl.

Zamanı geldi ve geçmek üzeredir. 4 Nisan. 1968 Bu tarih vatan için bir dönüm günüdür Çünkü; Amerikanın Türkiyedeki imtiyaz ve üslerinin kalkması için ilk ihbar ve mühlet günüdür.

1 — Gerçek vatansever için.

2 — Bir atom savaşında Türkiye'nin, bir savaş alanı olup yerle bir olmasını istemiyorsan.

3 — Zalimlere, zulme karşı, mazlum ve masum milletlerden yana isen.

4 — Kıskançlıkla koruduğun ve uğruna kan akıttığın istiklâl, hürriyet, özgürlük için Türkiye İşçi Partisinin öncülük ettiği bağımsız Türkiye'nin ikinci milli kurtuluş cephesine katıl.

Köylü kardaş; işçi arkadaş bu savaş senin savaşın, bu savaş özgürlük savaşı hazır ol.

NATO Ne demektir?

NATO: «North Atlantic Treaty Organisation» Amerikanca cümlesinin baş harflerinden yapılmış uydurma bir kelimedir.

NATO, 4 Nisan 1949 da Vaşington'da Amerika, Belçika, Danimarka, Fransa, İngiltere, İzlânda. Kanada, İtalya, Lüksemburg, Hollânda. Norveç, Portekiz tarafından imzalanmış bir antlaşmadır. Yunanistan ve Türkiye 1952 de, Batı Almanya 1955 de antlaşmaya girdiler. NATO, üyelerinin kara, hava, deniz kuvvetleri Amerikalı bir Generalin komutası altında bulundurulur. Amerikayı kendi hudutlarından çok uzaklarda savunmak savaşı baş ka ülkeler topraklarda yapmak ve Amerikan topraklarının harpten ziyan görmemesini temin etmek amacını gütmektedir.

NATO'DA NEYMİŞ???

YÜRRÜÜ

MUSTAFA BAYKARA

Çok yıldızlı bir Amerikan bayrağı
Sallanır durur rüzgârımızla
Getirip dikmişler tepemize
Sefillerin çalınmış yıldızlarıyla süslü bir bayrak
Çok yıldızlı bir Amerikan bayrağı
Sallanır durur rüzgârımızla
Sallanır durur sefaletimiz
Bozkırlarda açlarımız sallanır
Sokaklarda işsizlerimiz
Yalılarda patronlarımız sallanır sefayla zevkle
Sallanır durur çok yıldızlı bir Amerikan bayrağı
Sallanır durur tepemizde
Sallanır durur rüzgârımızla
Çok yıldızlı Amerikan bayrağı ki
Her sefil ülkede yüzlercesi dikili
Gölgesine vurguncular sığınmış
Gölgesinde soyulanlar titrer
O çok yıldızlı Amerikan bayrağının gölgesini
Tanklar, tüfekler, atom bombaları bekler

Dünyanın bütün ezilenleri bir gün
Alıp ellerine bıçaklarını
Seni bir yırtacaklar ki, çok yıldızlı Amerikan bayrağı
Bir yırtacaklar ki seni
Tövbekâr olmağa vaktin kalmıyacak
Yanacaksın
Dumanın göklere savrulacak

Ve bir zaman gölgenin pislediği topraklrada
Bir cennet kuracağız ki
eşit ve özgür
Bir cennet kuracağız ki, tarifsiz

Bu yırtık sesimi duymaz mısın sen
Duymaz mısın sen bire pis köpek
Senin kulağın yok mu be hey...
Ar, namus anlamaz mısın sen
Sövsem duymaz mısın sen
Çalıp doymaz mısın sen

Bir yer biliyorum senin bilmediğin
Soyulup sömürülmemiş
Söylesem koşmaz mısın ha
Koşup dikmez misin oraya da bayrağını
Orası yüreğim hemşerim
Oraya senin aldatmaca tanrın bile girememiş
Değil bayrağın
Sütün, soya yağın değil
Yürü git çil suratlı
Def ol kapımızdan
Feriştahın gelse hava alır
Buna kovmak derler anlamaz mısın
Haydi yürü
Yürü git kapımızdan